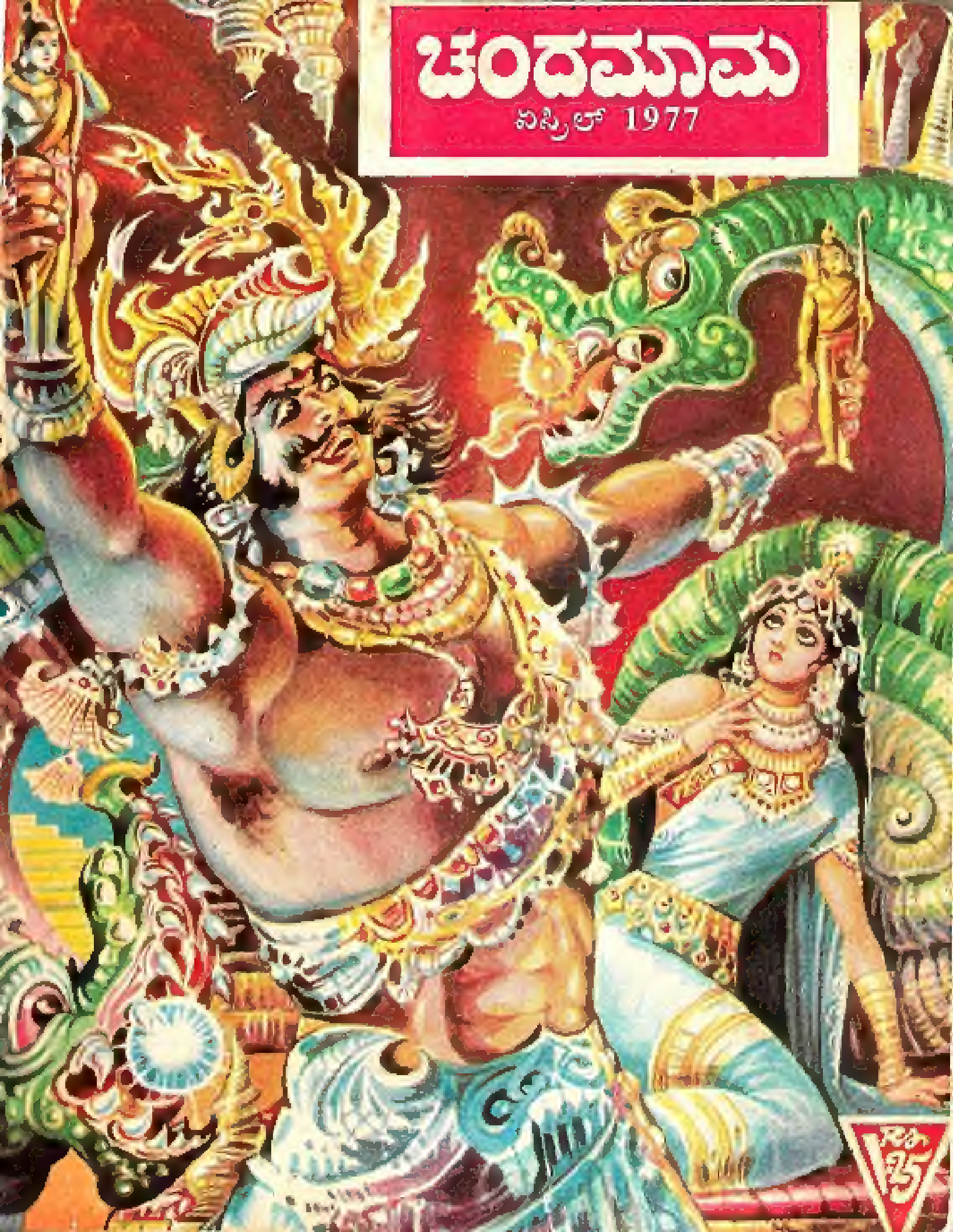

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಏಪ್ರಿಲ್ 1977

Feb
75

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು: ನಾಗರೇಡ್ಡಿ

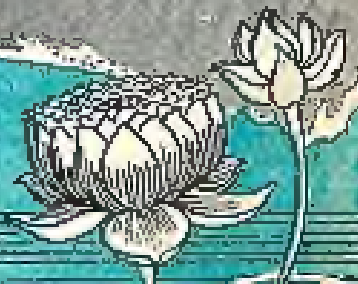
೧೯೭೬ ಜನವರಿ ಸುಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ "ಸುಳ್ಳು" ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಕಠಿಣ ಸಾವಿರಾರು ಓದುಗರು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಧ್ವಾ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಗೂಢಾರ್ಥ ಸ್ಪಷ್ಟತೆಯೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವೂ ಉತ್ತಮವೂ ಆದ ಸಮಾಧಾನ, "...ರಾಜನ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಗರ್ವದ ನಟನೆ. ಈ ಪಂದ್ಯದ ಮೂಲಕ ರಾಜನು ತನ್ನ ಮನರಂಜನೆಗೆ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಬರೆದ ಶ್ರೀ ಬಿ. ವಿ. ಶೇಷಗಿರಿ, ೫೧-೬, ಪಶ್ಚಿಮಬಾಂಜವೇಯ ಗುಡಿ ಬೀದಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-೪. ಎಂಬವರಿಗೆ ಬಹುಮಾನ ರೂಪಾಯಿ ಮೊದನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಂಪಲಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ಬರೆದ ಇತರರಿಗೂ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೂ ಪ್ರಕಟವಾಗುವ ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆ, ಸ್ಥಳಾ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹಾರ್ದಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು.

ಸಂಪುಟ: ೫೦

ಏಪ್ರಿಲ್ '೭೭

ಸಂಚಿಕೆ: ೪

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ದೂ. ೧-೨೫ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೦೫-೦೦

ಅಮರವಾಣಿ

ಅನುವಾಯೇನ ಕರ್ಮಾಣಿ
ವಿಷರೀತಾನಿ ಯಾನಿ ಚ
ಕ್ರಿಯಮಾಣಾನಿ ದುಷ್ಕೃತಿ
ಹವೀಂಶ್ಚ ಪ್ರಯತೇಷ್ಟಿವ

೧.

ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸಗಳು ಅಪಾತ್ರರಿಗಿಟ್ಟು ಉಟದ ಹಾಗೆ ದೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಯಃ ಪಶ್ಚಾತ್ ಪೂರ್ವಕಾರ್ಯಾಣಿ
ಕರ್ಮಾಣ್ಯುಭಿ ಚಿಕೀರ್ಷತಿ
ಪೂರ್ವಂ ಚಾಪರಕರ್ಮಾಣಿ
ನ ಸವೇದ ನಯಾನಯೌ

೨.

ಮೊದಲು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮತ್ತೆ, ಮತ್ತೆ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡುವವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಕೆಟ್ಟದು ತಿಳಿಯದು.

ಚಪಲಸ್ಯ ತು ಕೃತ್ಯೇಷು
ಪ್ರಸಮಾಕ್ಷ್ಯಾಧಿಕಂ ಬಲಂ
ಕ್ಷೀಪ್ರಮನ್ಯೇ ಪ್ರಪದ್ಯಂತೇ
ಕ್ರೌಂಘಸ್ಯ ಖಮಿವ ದ್ವಿಜಾಃ

೩.

ಹೆಚ್ಚಾದ ಬಲವಿದ್ದರೂ ಚಪಲನಾದವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ, ಇತರರು ಸಮಯ ನೋಡಿ ಓಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮಿತ್ರಲಾಭ

೪೫

ಒಂಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಂಥರಕ ಆಮೆಗೆ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯಂಟಾಯಿತು. ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೋದ ಕಾಗೆಯೂ ಇಲಿಯೂ ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳಿಲ್ಲ ಏನಾಯಿತೋ ಎಂದು ಹೆದರುತ್ತ, ಸಂಜೆ ನಿರಲಾಗದೆ ಆಮೆ ಅವು ಇರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿತು.

ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವಾಗ ಕಾಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಬರೆಯಾಯಿತು. ಬೇಟೆಗಾರನು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾಗೆ ಹಾರಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟುದು. ಜಿಂಕೆ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಬಿಲ ಬೊಳಗೆ ನುಸುಳಿಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಂದ ಗತಿಯ ಆಮೆ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ?

“ನೀನು ಏಕೆ ಬಂದೆಯಪ್ಪಾ ಮಂಥರಕಾ ? ಕೂಡಲೇ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಟೆಗಾರನು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬೇಗ ಬೇಗನೇ ಹಿಂದೆ ಹೋಗಿಬಿಡು” ಎಂದು ಕಾಗೆ ಅವಸರವಾಗಿ ಹೇಳಿತು.

“ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ? ಜಿಂಕೆ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬಾರದೆ

ಹೋದಿರಿ. ಮನಸ್ಸು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆ” ಎಂದಿತು ಆಮೆ.

ಆಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇಲಿ ಜಿಂಕೆಯ ಉರುಳಿನ ಬಂಧನವನ್ನು ಕಡಿದು ಮುಗಿಸಿತ್ತು. ಅದೇ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಟೆಗಾರ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ಕಾಗೆ ನೋಡಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿತು.

ತತ್ಕ್ಷಣ ಜಿಂಕೆ ಹಾರಿ ಎದ್ದು ನಡುನಡುವೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡುತ್ತಾ ಅತಿವೇಗವಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು. ಕಾಗೆ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಏನೂ ಆರಿಯದಂತೆ ಕುಳಿತಿತು. ಇಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿಲ ಮೊಳಗೆ ತೂರಿತು.

ಜಿಂಕೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ನಿರಾಶೆಗೊಂಡ ಬೇಟೆಗಾರನಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಬೇಗಬೇಗನೆ ತವಳಲಾಗದೆ ತವಳುವ ಆಮೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದರಿಂದ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಆಮೆನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು, ದರ್ಭೆಹುಲ್ಲಿನಿಂದ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಮನೆಯ ದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೋಗತೊಡಗಿದನು. ಬೇಟೆಗಾರನು ಕಾಗೆ ಬಡ ಆಮೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು

ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತುಂಬಾ ದುಃಖ
ವಾಯಿತು. ಒಂದು ಅವತ್ತು ತೊಲಗಿಕೆಂದು ಆಗು
ತ್ತಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಬಂದು ಬಿತ್ತಲ್ಲ! ಇಂತಹ ಕಷ್ಟ
ವರಂಪರ ತನಗೇಕೆ ಬರುತ್ತದೋ? ಮೊದಲು ತನ್ನ
ಅಸ್ತಿ ಪೂರಾ ಹೋಯಿತು. ತರುವಾಯ ಸ್ಥಾನ
ಭ್ರಷ್ಟತೆಯಾಯಿತು. ಮತ್ತೀಗ ಮಿತ್ರರ ಆಗಲಿಕೆ!
ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ "ಜೀವಿತವೇ ಹೀಗೆ
ತಗಲಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೇ ತಗಲುತ್ತದೆ!" ಎಂದು ಕೊಂಡಿತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಜಂಕಿಯೂ ಕಾಗೆಯೂ ಅದರ ಬಳಿಗೆ
ತೆರಗಿಬಂದುವು. ಅವು ಕೂಡಾ ಆಮೆಗಾದ ಗತಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬಾ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದವು.
ಇಲ್ಲಿ ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ, "ಮಿತ್ರರೇ, ಈಗ ಅಳುತ್ತಾ
ಹೊತ್ತು ಕಳೆದರೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಮಂಥರಕ ಆಮೆ ನಮ್ಮ
ಕಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ದಾಟಿ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ, ಅದನ್ನು
ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಉಂಟು, ವಿನಾದರೂ ಉಪಾಯ
ವಿಧ್ಯರ ಬೇಗನೇ ನೋಡಬೇಕು" ಎಂದಿತು.
"ನನಗೊಂದು ಆಲೋಚನೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ

ಬೇಟೆಗಾರ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆ ತಗಲುತ್ತದೆ. ಅವನು ಇನ್ನು
ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟ
ರೊಳಗೆ ಜಂಕಿ ಅಡ್ಡದಾರಿಯಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಿ ಆ
ಕೆರೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿರಬೇಕು. ನಾನು
ಇಲ್ಲಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಹೋಗಿ, ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ
ಜಂಕಿಯ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು
ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನಟಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆ ದೃಶ್ಯ
ನೋಡಿ ಬೇಟೆಗಾರ, ಜಂಕಿ ಸತ್ತಿತೆಂದು ನಂಬಿ ಆಮೆ
ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಜಂಕಿಯ
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಇಲ್ಲಿ ತಟ್ಟನೆ ದರ್ಭೆಯ
ಕಟ್ಟನ್ನು ಕಡಿದು ಆಮೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಬೇಕು.
ಕೂಡಲೇ ಆಮೆ ಕೆರೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡಬೇಕು.
ಬೇಟೆಗಾರ ಸವಿವಾಪ ಬರುತ್ತಲೇ ನಾನು ಹಾರಿ
ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಜಂಕಿ ಎದ್ದು ಓಡಿಬಿಡಬೇಕು."

ಎಂದಿತು ಕಾಗೆ.

“ಅದ್ಭುತ ! ಒಳ್ಳೇ ಉಪಾಯ ! ಈ ಉಪಾಯಕ್ಕೆ ಈಡು ಜೋಡಿಸಿಲ್ಲ. ನಾವು ಆಮೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತಾ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇವೆ. ‘ಹಾಗೇ ಮಾಡುವ’ ಎಂದಿತು ಜಿಂಕೆ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ.

ಆದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಡ್ಡದಾರಿ ಹಿಡಿದು ಓಡಿ ಕಿರೆಯ ಬದಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳನೋಡಿ ಸತ್ತು ಹಾಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಕಾಗೆ ಇಲಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಬೆನ್ನ ಮೇಲೇರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಕಿರೆಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ಜಿಂಕೆಯ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅದನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನಟನೆಗೆ ತೊಡಗಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬೇಟೆಗಾರ ಆ ದಾರಿ ಯಾಗಿಯೇ ಬಂದನು. ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿರುವ ಆ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ಆತ್ಮಾನಂದವಾಯಿತು. ಆದು ಏನೋ ಗಾಯವಾಗಿಯೋ ನೀರಡಿಕೆಯಿಂದ ಬಳಲಿಯೋ ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿದೆಯೆಂದುಕೊಂಡನು. ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಆಮೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಿಲ್ಲ ಪಾದುದರಿಂದ ಅವನು ಅದನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು ಜಿಂಕೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಆಗ ಅಡಗಿದ್ದ ಇಲಿ ಸತ್ತನೆ ಬಂದು ದರ್ಭೆಹುಲ್ಲಿನ ಕೆಟ್ಟನ್ನು ಕಡಿದು ಹಾಕಿ ಆಮೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿತು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಆಮೆ ಬದುಕಿದನೆಂಬ ಆತ್ಮಾನಂದದಿಂದ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕಿರೆಯೊಳಗೆ ಹಾರಿಬಿಟ್ಟಿತು.

ಬೇಟೆಗಾರ ಸಮೀಪಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಾಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗಿ ಹಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮರದ ಮೇಲೆ ಸೇರಿತು. ಜಿಂಕೆ ಜಿಂಕೆ ಎದ್ದು ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು.

ಬೇಟೆಗಾರನು ಆ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ ಒಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಬೆರಗಾಗಿ ನಿಂತನು. ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಬಿಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಆಮೆ ಕೂಡಾ ದರ್ಭೆಹುಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗ ಕಡಿದುಕೊಂಡು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಚಕಿತನಾದನು.

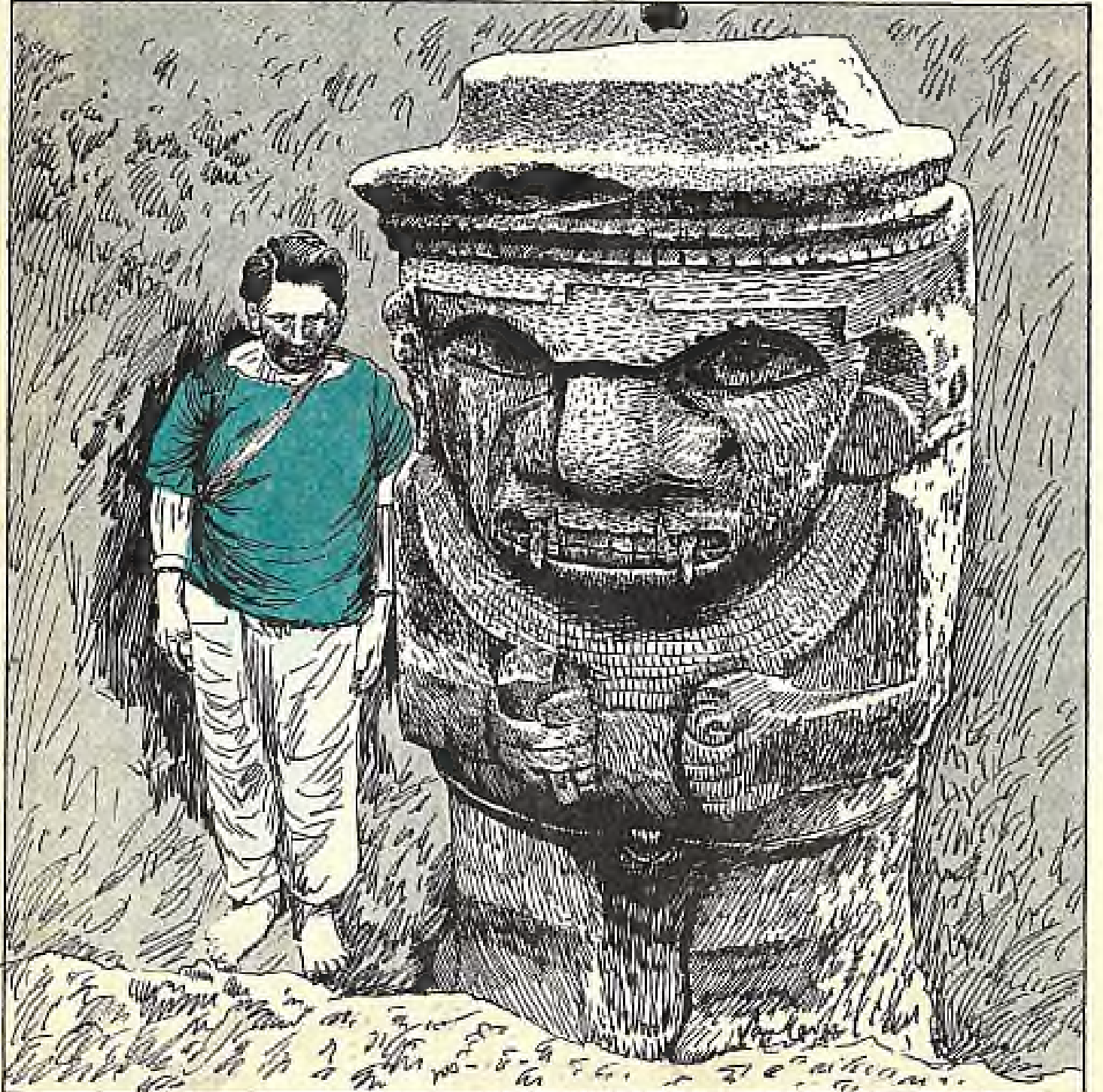
“ಇದೇನು ಕರಿಕಾಲದ ವಿಧಿಯೋ ! ಈ ದೊಡ್ಡ ಜಿಂಕೆ ನನ್ನ ಉರುಳಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಆಮೆ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಅದನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿತು. ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನುಬಿಟ್ಟು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ನಾನು ಬರಿಗೈಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಮುಖ ಹೇಗೆ ನೋಡಲಿ ? ಈ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕೆಟ್ಟ ಶಕುನ ನೋಡಿದನೋ !” ಎಂದು ವಿಲಪಿಸುತ್ತಾ ಹೋದ ಬೇಟೆಗಾರ.

ಅವನು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಮಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಆಪ್ತಾಯವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಕೂಡಲೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದುವು. ಮಿತ್ರರೆಂದರೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು. ಎಂಥ ವರು ಎಂಬುದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅವುಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

೧೮೩. ರಾಕ್ಷಸೀ ದೇವತೆ

ಕೊಲಂಬಿಯಾದ ಶಾನ್ ಆಗಸ್ಟನ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಆಗತದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ವಿಗ್ರಹಗಳು ನೂರರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಈ ದೇವತೆಯನ್ನು ಪೂಜಿಸಿದವರು ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಈ ಕೋರೆಹಲ್ಲು ದೇವತೆಯ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಗೆ ಯಂತಹುದೂ, ಎಡಗೈಯಲ್ಲಿ ಶಂಖದಂತಹುದೂ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೋಪಾವೇಶವೂ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ವಿರಾಕರಣೆ

ಎಂದೂ ಬತ್ತದ ಸಹನೆಯ ಒಸರುಳ್ಳ ಹೃದಯ
ರಮಣಾದ ರಾಜಾ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮಂತ್ರಿ ಮರದ ಬಳಿಗೆ
ಹೋಗಿ ಕೊಂಬೆಯಿಂದ ಕವಚವನ್ನು ಕಿಳಗಿಸಿ ತನ್ನ
ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಎಂದಿನಂತೆ ಘೌಂಪ
ವಾಗಿ ಸ್ಮಶಾನದ ಕಡೆಗೆ ಹದೆಯತೊಡಗಿದನು. ಆಗ
ಕವಚೋಳಗಿನ ಬೇತಾಳವು ಮಾತಾಡಲು ತೊಡಗಿ,
“ಎಲೆ! ಮಹಾರಾಜನೇ, ನೀನು ಈ ಕಷ್ಟವನ್ನು
ಬೇಡಿ ತಂದುಕೊಂಡುಬೋ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು
ಅಪದಗಳನ್ನು ಕೀಳಿ ತಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕಡೆಗೆ
ಕೈಯ ಅಳವಿಡೋಳಿಗೆ ಬಂದ ಶಾಭವವನ್ನು ಓದ್ದು
ಬಿಡುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಬುದ್ಧಿ
ಮುಲ್ಲಭ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಿಗೆ ಪಾಪಾಣಿಯಾದ
ವನು ಚಂದ್ರಪಾಸನೆಯವನು. ನೀನಿಗೆ ಮಾರಿಯ
ಕ್ರಮ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಆ ಕಥೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳು”
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು:

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ರವಿವರ್ಮ ಮತ್ತು ಶಶಿವರ್ಮ
ಎಂಬ ಇಬ್ಬರು ರಾಜರು ನೆರೆಕರೆಯ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ
ಆರಸರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಅವರಾಜ್ಯದ
ಕಾಲದಿಂದಲೇ ದ್ವೇಷವಿದ್ದಿತು. ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳ

ಜೈತ್ರಾಶಫಗಳೇ?

ನಡುವೆ ಆಗಾಗ ಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಜಯವಾದರೂ ಆ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒಂದು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಳುವ ಶಕ್ತಿ ಆ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ರವಿವರ್ಮ ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಗೆ ಸ್ವಯಂವರವನ್ನು ಪ್ರಕಟಮಾಡಿದನು. ಈ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಶಶಿವರ್ಮನ ಕುಮಾರನಾದ ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ರವಿವರ್ಮನು ಒಬ್ಬ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆ ರಾಯಭಾರಿ ಶಶಿವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ, "ನಮ್ಮ ಪ್ರಭುಗಳಾದ ರವಿವರ್ಮರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಸಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಭಯ ದೇಶಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಿರುವ ಶತ್ರುಭಾವನೆ ತೊಲಗಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಆಶಯ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ವೀರ ಕುಮಾರನು ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ವಯಂವರದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು.

ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜರ ಕೋರಿಕೆಗೆ ದೈವಚಿತ್ತ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯುವುದರೊಂದಿಗೆ, ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನ ವೀರಪ್ರತಾಪಗಳೂ ಲೋಕವಿಧಿತವಾಗುತ್ತದೆ." ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಶಿವರ್ಮನಿಗೆ ಸಂತೋಷವೇ ಆಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ. ರವಿವರ್ಮನಿಗಿರುವುದು ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು. ಈ ಮದುವೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಎರಡೂ ದೇಶಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವವನಾಗುವನು. ಆ ವಿಧವಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಲಾಭವಾಗುವುದರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಕಾಲದ ವೈರವೂ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಆ ಸ್ವಯಂವರದ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು ಕುರಿತು ಚಂದ್ರಹಾಸನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಪಡಿಸಿದನು. ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಇಚ್ಛೆವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ತಂದೆಯ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳೆಯಲಾಗದೆ, ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕಾಗಿ ರವಿವರ್ಮನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆರಣ್ಯಮಾರ್ಗವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕುದುರೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಡಿನ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಟವಿಕರ ತಂಡವು ಅವರನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಅಟವಿಕರು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ಬಂಧಿಸಿ ತಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದರು.

ಸುಬುದ್ಧಿ ಅಟವಿಕರ ನಾಯಕನೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಯಾರು, ಯಾವ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟಿದ್ದು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. "ನೀವು ಯಾರಾದರೆ ನನಗೇನು ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಂತದ ಮೇಲೆ ದಾಟಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದ ಯಾವ ಪರಕೀಯನನ್ನೇ ಆಗಲಿ. ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮ ದೇವತೆಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಪದ್ಧತಿ.

ಬೇಕಾದರೆ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸವಿದ್ದವನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಒಬ್ಬ ಶೂರನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿ ಗೆದ್ದರೆ ಪಾರಾಗಿ ಹೋಗಬಹುದು. ' ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮಾತಾಡದೆ ಬರಿಯಾಗ ಬೇಕಾದ್ದೆ "

"ನಮ್ಮ ಶೂರನೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಹೋರಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಚಂದ್ರಹಾಸ. ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಕೊಡಲೇ ನಾಯಕನು ತನ್ನವರನ್ನು ಕೂಗಿ. " ಇವರಿಬ್ಬರ ಕತ್ತಿಬಿಟ್ಟ ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಡಿ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬಲವರೀಕ್ಷೆಯ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ " ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಆಟವಿಕರ ನಾಯಕನು ಚಂದ್ರಹಾಸ ಸುಬುದ್ಧಿಯವರನ್ನು ಬಂಧಮುಕ್ತಮಾಡಿಸಿ. ಆ ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಊಟ ಹಿಡಿಗಳಿಗೂ, ನಿದ್ರೆಗೂ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲತೆಗಳೂ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದನು.

ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಬುದ್ಧಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನೊಂದಿಗೆ. "ನಾವು ಓಡಿ ಹೋಗಿಬಿಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಾವಲುಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ ಈ ಆಟವಿಕ ಮಹಿಗೇಡಿ

ಗಳು. ನಾಳೆ ಸುಮ್ಮನಾದರೂ ಈ ಮೊರಟು ಮನುಷ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡುವುದೇಕೆ ? ಈ ಜಾತಿಯವರು ತುಂಬ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿಯೂ ಕ್ರೂರರಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಾರೆ. ನೀನೇ ಗೆಲ್ಲುವಿಯೆಂದು ನಂಬುವುದಾದರೂ ಹೇಗೇ ? " ಎಂದನು.

"ಹಾಗಿ ಹುಡಿಯಾಗಿ ಓಡಿಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ವೀರನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೆ ? ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯನ್ನು ನಂಬಿಯೇ ಅವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ನೇಹಿಯಾಗಿರಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ದೋಷವಡಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನೀಚತನ ಬೇರೇನಿದೆ ? ನಮಗೇನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ ಬಾಡು " ಎಂದ ಚಂದ್ರಹಾಸ.

ಮರುದಿನ ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೂ ಒಬ್ಬ ಆಟವಿಕ ವೀರನಿಗೂ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಆಟವಿಕ ವೀರನನ್ನು ಮೂರ್ಛೆ ಬೀಳಿಸಿ ಜಯಶಾಲಿಯಾದನು. ಅವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿ ಮೊಂಡ ಆಟವಿಕ ನಾಯಕನು ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೂ

ಸುಬುದ್ಧಿಗೂ ಕಾಪಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಅವುಬ್ಬರೂ ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ರವಿ ವರ್ಮನ ರಾಜಧಾನವನ್ನು ತಲೆಪಿರರು. ತನ್ನ ಆಹ್ವಾನವನ್ನು 'ಗೌರವಿಸಿ ಸ್ವಯಂವರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ ತಕ್ಕದಿಡುವಿಯನ್ನೂ, ಇತರ ಸುಖ ವಾಯಗಳನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು ರವಿವರ್ಮ.

ಸ್ವಯಂವರದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಧಾಗವಹಿಸಲು ಬಂದವರ ಸಹುವೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳು ನಡೆಯುವ. ಆ ಎಲ್ಲಾ ಬಗೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಚಂದ್ರಹಾಸನೇ ಗೆದ್ದು ಇತರ ಸ್ಪರ್ಧಾಳುಗಳನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಎಲ್ಲಾ ಆದಮೇಲೆ ರವಿವರ್ಮನು ಚಂದ್ರಹಾಸ ನೊಂದಿಗೆ "ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕಮಲ ಪಾಠನಂಬವನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯಲಿದೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಗೆಲ್ಲಬರೋ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನೆತ್ತು ಮದುವೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ." ಎಂದನು.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ದಿದದಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಅವನು ಚಂದ್ರಹಾಸ ನೊಂದಿಗೆ "ಈ ರಾಜನ ಉದ್ದೇಶವಾವರೂ ಎನು? ಸ್ವಯಂವರದ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆಯ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರನ್ನೂ ನಾನು ಸೋಲಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ. ಆ ಕೂಡಲೇ ಮಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಾಲೆ ಕೊಟ್ಟು ನಿನ್ನ ಕೊಠಳಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿಹಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಯಾವನೋ ಇನ್ನೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನಲ್ಲ" ಎನು ಅವನ ಉದ್ದೇಶ? ಇಂಥಾ ನ್ಯಾಯವೆಂದು ನಾನು ಹೋಗಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೇಳ ಬರಲಿ?" ಎಂದನು.

"ನೀನೇನೂ ಹೋಗಿ ಕೇಳುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಭೂಮಿ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಸುಮ್ಮ ನಿರು" ಎಂದ ಚಂದ್ರಹಾಸ.

ಅಂತರ ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಸುಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ ಎಬ್ಬಿಸಿ "ನಾವು ಇಲ್ಲಿವೆ ಹೊರಟು ಹೋಗೋಣ ಬೆಳಗಾಗುವುದ ರೊಳಗೆ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿ ದಾಟಿಬಿಡಬೇಕು" ಎಂದು ಹೊರಟು ನಿಂತನು.

ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯ ಮತ್ತು ಇಳಿಯಿತು. ಅವನು ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ಮಿಳಮಿಳ ನೋಡುತ್ತ. "ಎನಯ್ಯ ಇದು? ಬೆಳಗಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಗೆದ್ದು ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಾರೆಯೋ? ಕೈಯಕಡೆಗೆ ಎಲಕುವ ವಿವಾಹವನ್ನು ಬಿಡುವೆಂದು ಬಿಡುವಿಯೋ?" ಎಂದನು.

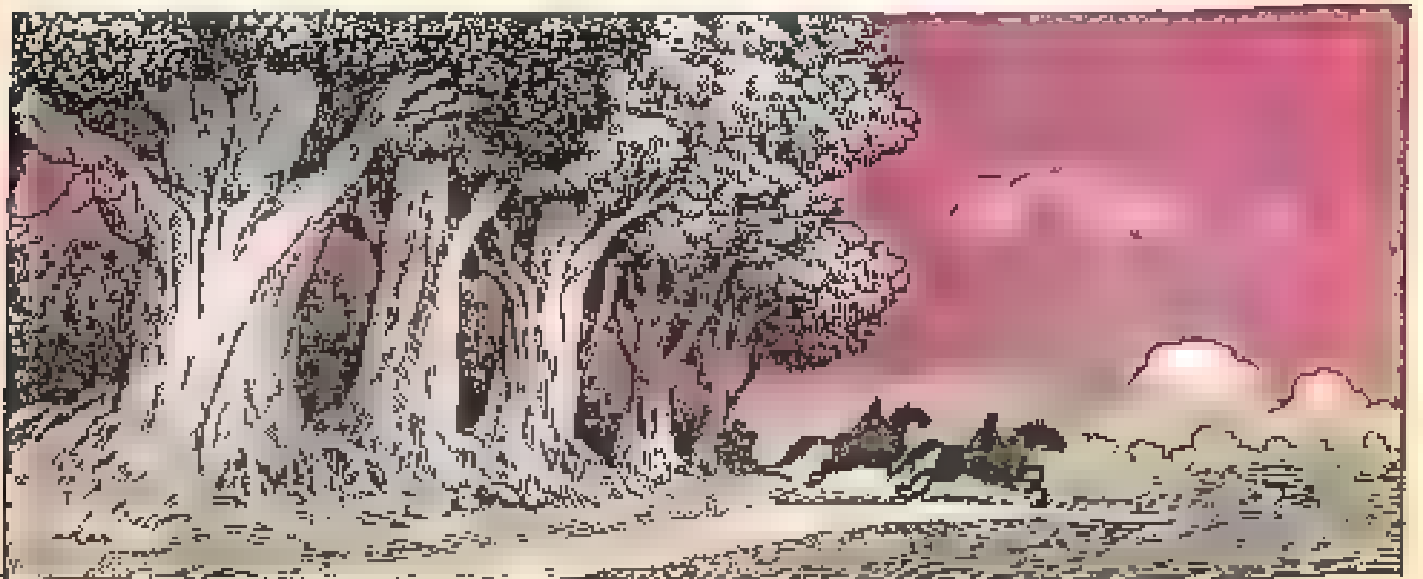
ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಸುಬುದ್ಧಿಯ ಮಾತನ್ನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳದೆ ಅವನನ್ನು ಬೇಗನೇ ಹೊರಟು ವಂತೆ ಅವಳು ಬಿಡುವುದು ಇಬ್ಬರೂ ತಪ್ಪು ಕುಡುರೆಗಳ ಮೇಲೇರಿಕೊಂಡು ಮಯುವೇಗದಿಂದ ಹಾಗಿ, ಮರುದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲವಾಗುವುದೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ನಗರವನ್ನು ತಲೆಪಿರರು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, "ರಾಜಾ, ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಹಾಗೇಕೆ ಮಾಡಿದ ? ಅವನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಡಿಮೆಯೇ ? ದುಸ್ವಾಹಸ ಮಾಡುವಂಥವನೇ ? ಅಥವಾ ಹೇಡಿಯೇ ? ಅವನು ಅಟವಿಕರ ಒಳಿಯಿಂದ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಡಿ ಹೋದವ ನಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ನಿಂತನೇಕೆ ? ಆ ಹೋರಾಟ ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಸೋತಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತಿತ್ತು ? ಸ್ವಯಂ ವರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದಿದ್ದುಕೂಡಾ, ಕಡೆಗೆ ಒಂದೇ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇದೆ ಎಂದಾಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾದನೇಕೆ ? ಈ ಅನುಮಾನಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಹೇಳದೆಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಯೊಡೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ! ಜೋಕೆ !" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದನು : "ಚಂದ್ರ ಹಾಸನು ಬುದ್ಧಿಮಂಹಿ, ಧೈರ್ಯ, ಔದಾರ್ಯ ಅತ್ಯ ವಿಶ್ವಾಸ ಎಲ್ಲಾ ಇದ್ದವನು. ನೀನು ಹೇಳಿದ ಅವ ಲಕ್ಷಣಗಳು ಹೆಸುಗಿಸಹಾ ಅವನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಅಟವಿಕರ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅವರ ಹಾಗೆ ತಾನುಕೂಡಾ ಮಾತಿಗೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದು ಇರುವುದನ್ನೇ ಬಯಸಿದ. ಆದರೆ ರವಿವರ್ಮನು ವಿಶ್ವಾಸ ಭಾತಕನೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಮಾಡಿ ಹಳೆಯ ವೈರ

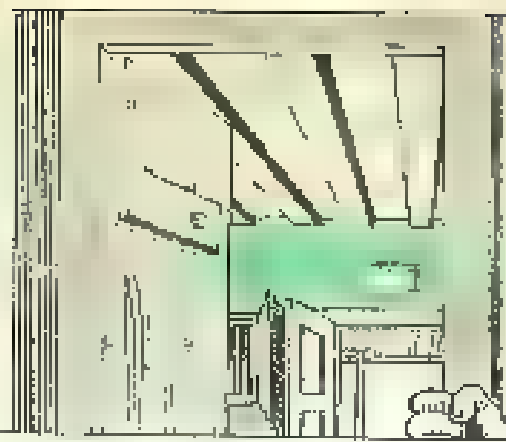
ವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವನ 'ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದರೆ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳನ್ನೇ ಇಡಬೇಡಿತ್ತು. ಅವನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರಾಯಭಾರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದುದರಲ್ಲೇ ತಂತ್ರವಡ ಗಿತ್ತು. ಚಂದ್ರಹಾಸನ ತಂದೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ದಂತೆ ರವಿವರ್ಮ ಕೂಡಾ ಆಲೋಚಿಸಿ, ಹೇಗಾದರೂ ಚಂದ್ರಹಾಸನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟರೆ ತನಗೆ ಶಪಿ ವರ್ಮನ ರಾಜ್ಯಕೂಡಾ ಸಿಕ್ಕಿಬಿಡುತ್ತದೆಯೋ, ಆ ವಿಧವಾಗಿ ತಾಕನಕಾಲದ ವೈರಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತ ದೆಯೋ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ್ದಾನೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಇದು ಚಂದ್ರಹಾಸನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಹಾಗೆ ಸುಬುದ್ಧಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಪೇಡಿ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಪರ್ಧೆಗಳಲ್ಲೂ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಗೆದ್ದನು. ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಯನ್ನು ರವಿವರ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆಂದರೆ ಅದು ವಿಷ ಮುಂತಾದ ಮೋಸದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವ ದಕ್ಕೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು, ಚಂದ್ರಹಾಸನು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಕಾರಣ. ನಿಜ ವೀರನು ಮೋಸವನ್ನು ಇದಿರಿಸಲಾರನು."

ರಾಜನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮೌನ ಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡ ತೊಡಗಿತ್ತು.

ಕಳ್ಳನ ಮಗ

ಕಳ್ಳನ ಮಗ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ರಾಜನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನಿದ್ದ. ಅವನು ಹಗಲಾ ಹಾಡು ಕಳ್ಳತನಮಾಡುವವನು. ಎದರದರೇ ಕದಿಯುವನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರೆಲ್ಲರೂ ಗಡಗಡ ನಡುಗುವರು. ಧನವಂತರು ತಾವಾಗಿಯೇ ಅವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಧನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಅವನಿಗೆ ಧನ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ರಾಜನು ಅಪಾರ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅವನಿಗೆ ಭೀಮನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ತಂದೆಯನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಷ್ಟು ಗುಂಡಿಗೆಯ ಶಕ್ತಿ ಮಗನಿಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಅವನಿಗೆ ಹದಿನಾರು ವಯಸ್ಸು ತುಂಬಿ. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಜೋರವಿದ್ದೆಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ತೊಡಗಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಕಳ್ಳತನಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ ಭೀಮನನ್ನು ಕೂಡಾ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಾರೇಂದು ಕರೆದನು. ಅದರ ಭೀಮನಿಗೆ ತನ್ನ ತಂದೆ ಅನೇಕ ಸಲುವ ವೃತ್ತಿ ಅಸಹ್ಯವೆನಿಸಿರುವುದು ಆ ದಿನ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ತಂದೆಗೆ ವಿಧೇಯ

ನಾಗಿದ್ದವನು ಆ ದಿನ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತ, "ಬೇಡ ಬಿಡಿ ಅಪ್ಪಾ, ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ಕಳ್ಳತನದ ಕತ್ತಲೆಯ ಒದುಕು ನನಗೇನೂ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗಾದರೂ ಬಕೇಬೇಕು? ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ," ಎಂದ.

ಮಗನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ರಾಜ ಅದರಿಂದಿದ್ದು, "ಭೀ! ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಹೆದ್ದನ ಹಾಗೆ ಒದರುವಿಯಲ್ಲ! ನಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ಹೊಟ್ಟೆಗಿಲ್ಲದ ಗತಿಗೇಡಿತನಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲ. ಇದು ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದು ಬಂದ ವೃತ್ತಿ. ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮೆಚ್ಚಿದಿರುವಂಥ ಕೆಲಸಗಳೂ ತುಂಬಾ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂತ ಹುಡುಕರಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾತನ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಿಚೋರಿಗಳು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ನೀನು ಅಂಥವನಾಗುವಿಯೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದರೆ, ಎಂತಹ ಕೊಳಕು ಮಾತು ಹೇಳಿದಿ? ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಚ್ಚಿ ಇಂಥಾ ಹೇಡಿಯ ಮಾತು ನೀನಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ಗೇಣುಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಸಲು ಮಾರುದ್ದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಕೈಲಾಗದವರು ಹೇಳುವ

ಮಾತು. ತಲೆತಲಾಂತರವಾಗಿ ನಾವು ಲೋಕದವರ
ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರು. ಈಗ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯವ
ರೆಂದೇ ಅದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಅಪ್ಪನ ಮಾತಿಗೆ ಭೀಮ ಒಪ್ಪದೆ, “ನಮ್ಮ
ವಂಶವೆಲ್ಲಾ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಕಳ್ಳವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲೆ ನಿಲ್ಲಿ
ಬೇಕೆಂದು ನೆನೆಯುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನತೆ
ಗನ್ನೊಂದಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ವೃತ್ತಿ ಯಾವಾಗಲೂ
ನಮ್ಮನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಲಾರದು. ಒಂದು
ದಿನ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತದೆ.” ಎಂದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಡೆ. ನಿನ್ನ ದಾರಿ ನೀನೇ
ನೋಡಿಕೋ ಎಂದಾದರೊಂದು ದಿನ ನೀನು ನನ್ನ
ದಾರಿಗೆ ಬಾರದೆ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿನಗೇ
ತಿಳಿಯುತ್ತ” ಎಂದ ರಾಜ.

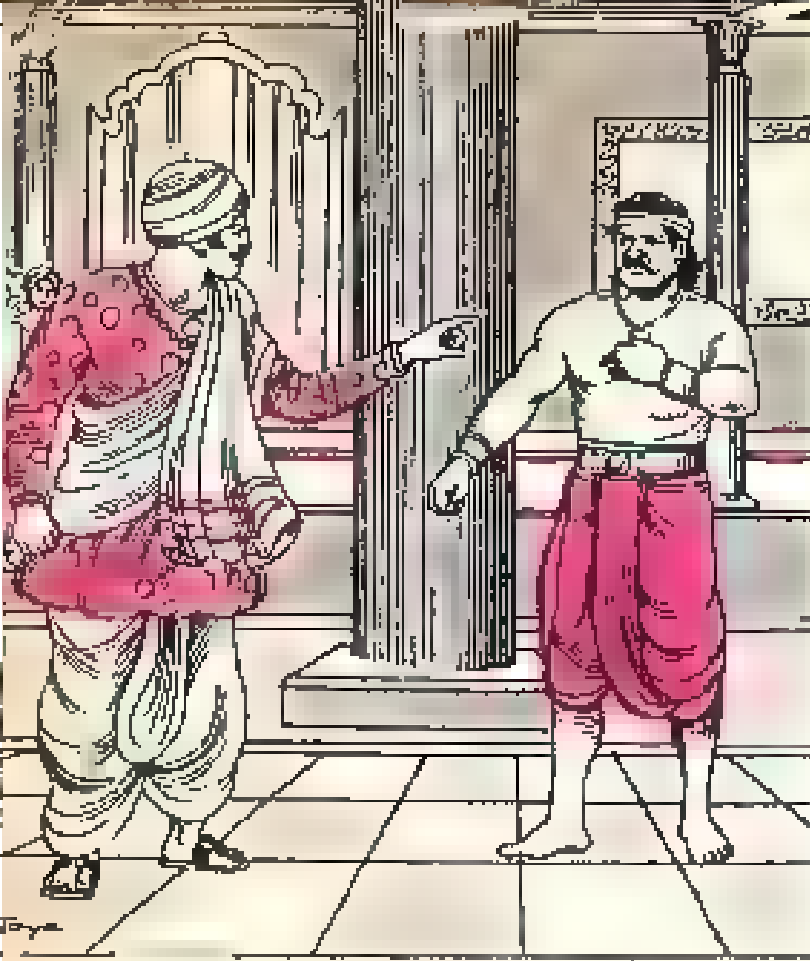
ಭೀಮನಿಗೆ ತಂದೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದಾರಿಗೆ ಬದ
ಲಾಯಿಸುವ ಉಪಾಯ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮನೆ
ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ ಕ್ಷುಂತಕತ್ತಿಯಿಂದ ಬದುಕಲು
ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ ಭೀಮನ ಪ್ರಾಯದ

ಯುವಕರು ಎಷ್ಟೋ ಒಗೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ
ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಿಜ. ಆದರೆ ಕಳ್ಳನ ಮಗನಾದುದ
ರಿಂದ ಭೀಮನನ್ನು ಯಾರೂ ಹತ್ತಿರ ಬರಲು
ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಲು ಹಣ್ಣು, ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು
ಮಾರುವವರು ಕೂಡಾ ಅವನನ್ನು ಬಹಳ ಹೀನಾಯ
ವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದುದರಿಂದ ಭೀಮನಿಗೆ
ತುಂಬ ಸಂಕಟವಾಯಿತು.

ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ನೀರಸನಾಗಿ ಏನಿಗೆ ಮರಳ
ಬಂದ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜ. “ಎನವ್ವಾ, ನೀತಿ
ಯಿಂದ ನಡೆಯುವಂತಹ ದಾರಿ ಎನಾದರೂ ನೋಡಿ
ಕೊಂಡೆಯಾ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಕಳ್ಳರೆಂದು ತಿಳಿದವರು ನನ್ನನ್ನು
ಹತ್ತಿರ ಹೇಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಾರು” ನಿಮ್ಮ ಮಗನೆಂದು
ಪೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೇ ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನೂ ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸ
ದಿರುವಂತಹ ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿ
ದ್ದೇನೆ.” ಎಂದ ಭೀಮ.

“ಹಾಗೇ ಹೋಗಿಬಿಡು. ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಉಪವಾಸವಿದ್ದರೆ ನೀನಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತೀ. ಬುದ್ಧಿಯೂ ಬರುತ್ತೆ” ಎಂದ ರಾಜ.

“ತಿರುಗಿ ಬರುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು ಅಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿದ ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನೂ ಕಳವಿನಿಂದಲೋ ಕೊಳ್ಳೆಯಿಂದಲೋ ಬದಕಬೇಕಾಗುವುದೆಂಬ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡ ದಿನ ಬರುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಡೆಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮನುಷ್ಯನಾದವನು ಮಾಡುವಂಥ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನೀವು ತಿಳಿದ ದಿನ ತಿರುಗಿಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭೀಮ ತನ್ನ ಉಪವಾಸ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಭೀಮ ಮೂರ ಕಣ್ಣುಗಳಾಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ರಾಜ ತುಂಬ ಬಳಲಿದನು. ಊಟ ಕೂಡ ಸಹಿಸಲಾರದಂತಾಯಿತು. ಇರುವ ಒಬ್ಬ ಮಗ, ತನ್ನ ಜಯಗಳಿಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡಿದನಲ್ಲ! ಅವನ ಮನಸ್ಸು ಇಳಿದು

ಹೋದುದರಿಂದ ಕಳ್ಳತನಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕೂಡಾ ಬಿಟ್ಟನು. ರಾಜನಲ್ಲಿ ಬಂದ ಮೊದ್ಡ ಬದಲಾವಣೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಂಡುಬಂದಿತು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪ್ರಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳರ ಭಯ ಕೂಡಾ ತಗ್ಗಿಹೋಯಿತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನೆಮ್ಮದಿ ಅನಿಸಿತು. ಬಹುಶಃ ಭೀಮ ಓಡಿಹೋದುದರಿಂದಲೇ ರಾಜ ಸಾಧುವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಜನರು ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟೆ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಷ್ಟು ನಗನಟ್ಟುಗಳು ಕಳುವಾದ ವಾರ್ತೆ ಹರಡಿತು. ಆ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೂ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಅವನು ಮಾಡಿದ ಕಳ್ಳತನವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಲೋಕವು ಅವನನ್ನೇ ಶಂಕಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ರಾಜನು ಆ ವರ್ತಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದವನು ತಾನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಆದರೆ ರಾಜನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ತಿಳಿದ ದಂತೆ ಯಾವ ಕಳ್ಳತನಗಳೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ತಾನು ನಿರ್ದೋಷಿ ಎಂಬುದನ್ನು ರಾಜನೇ ಈಗ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನೇ ಈ ಹೊಸ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟು, ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು.

ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನಗಳ ಸುದ್ದಿ ಬರುತ್ತಾಡಗಿದ್ದುವು. ಜನರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಭೀತಿ ಶುರು ವಾಯಿತು. ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ರಾಜನು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳತನವಾಯಿತು. ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ರಾಜನು ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಸುತ್ತಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನು ಅವನ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೋಜಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಈ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದ

ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ಓಡುತ್ತಾ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿದನು. ಅನನ ಸಂದತಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಕೆಡವಲಾಗಿತ್ತು. ರಾಜ ಕಳ್ಳತನದಿಂದ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದ ಐಕ್ಯಯ್ಯವೆಲ್ಲವೂ ಹೋಯಿತು. ಒಂದೇ ದಿನದಲ್ಲಿ ರಾಜ ಬಿಕ್ಕಾರಿಯಾಗಿಬಿಟ್ಟ.

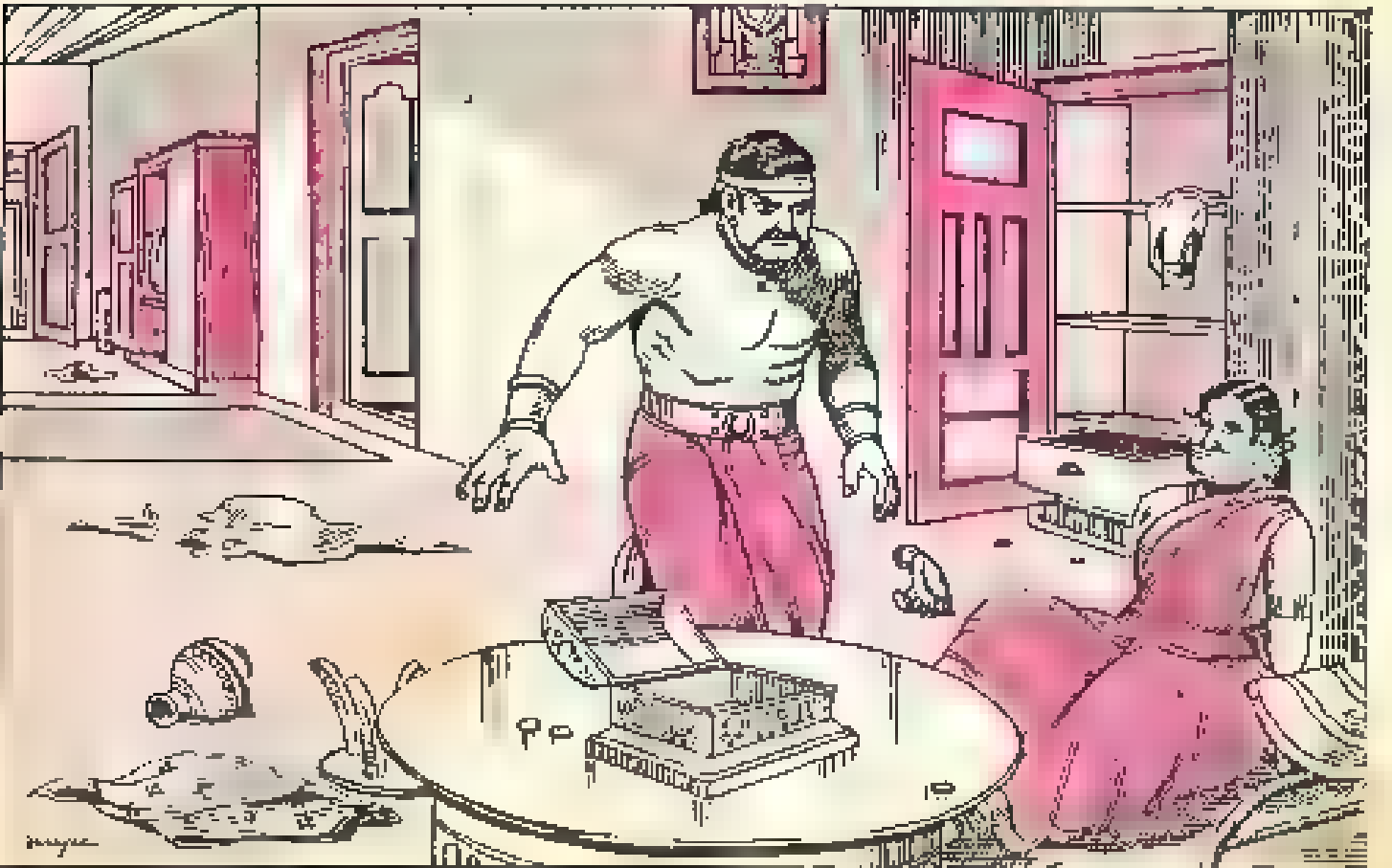
ಈ ಸಮಾಚಾರ ಊರಲ್ಲೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಜನರು ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಸಂದೇಹಪಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರು. ಧನಿಕರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಕೂಡಾ ತೋರಿಸಿದರು. ಅದು ನಿಜವಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯಲ್ಲವೆಂದೂ, ಸಂತೋಷವೆಂದೂ ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಹೊರಟನು. ಧನಿಕರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಹಿಂದೆ ತನಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಂದ ವಾದಿಕೆಯ ಧನವನ್ನು ಕೊಡುವಿರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಜೋರು ಸವಿಡಿ ಕೇಳತೊಡಗಿದನು. ಶಬ್ದವೂತ್ರ ಜೋರೇ ಹೊರತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನಿನಗಾರು ಹೆದರುತ್ತಾರೆ? ಹುಚ್ಚುಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿದರೆ ಬೆನ್ನಿನ ಚರ್ಮ ಸುರಿ ಸೇವು; ನಡೆ!” ಎಂದರು ಧನಿಕರು.

ಈ ಮೊದಲು ಯಾರಾದರೂ ತನ್ನನ್ನು ಹಾಗೆ ಬೆದರಿಸಿದ್ದರೆ ಅವರ ರಕ್ತ ನೋಡದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ರಾಜ. ಅಂಥವನು ಈಗ ಆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಹದರಿ ಹಿಂದಿರುಗಿಬಿಟ್ಟ. ತನ್ನ ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಕಾರಣ ವೇನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಅವನು ತನ್ನ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಂಟುಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು, ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಆ ಊರನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಹೊರ ಟನು. ಹಾಗೆ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋಗುವಾಗ, ಅವನ ಮಗ ಭೀಮ ಅವನಿಗಿರಾಗಿಯೇ ಬಂದ ರಾಜ ಮಗನನ್ನು ಬಾಚಿ ತಪ್ಪಿಕೊಂಡು ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡ.

ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ಭೀಮ ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ನಕ್ಕು, “ಅಗಿ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಚಂತೆ ಪಡಬೇಡಿ. ಊರಿ

ನವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಪಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ಬನ್ನಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಹಾಯಾಗಿರಬಹುದು" ಎಂದನು.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ನಡುಗುವ ಧನವಂತರು ಈಗ ನಾಯಗಿಂತ ಹೀನವಾಗಿ ಏಕೆ ನೋಡುವರೋ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲವು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಏನು ಬಲಹೀನತೆ ಕಂಡಿತು ಅವರಿಗೆ?" ಎಂದ ರಾಜ ಮಗವೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ.

"ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಗೌರವವೂ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಧನಿಕರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು ನೀವು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಜವರನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ನಾನಾಬಗೆಯಾಗಿ ಪಾಡುಪಡುತ್ತ ಇದ್ದು ದರಿಂದ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೀನ ಮನುಷ್ಯರಾದಿರಿ. ಈಗ ನೀವು ಕೋರೆಹಲ್ಲು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ಹಾವೇ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮಿರಿಸುವಂಥ ಕಳ್ಳನೊಬ್ಬ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ಕೈವಾಡ ತೋರಿಸುತ್ತ ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಯನ್ನೇ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋದನಲ್ಲಾ? ಧನಿಕರು ಮಾಡುವ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾ ರೆಯೇ ಹೊರತು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏನಿದೆಯೆಂದು ಕೊಡು ತ್ತಾರೆ? ನಿಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯೇ ನಿಮಗೆ ಮುಳು ವಾಯಿತು. ಅಸಲು ಈ ವೃತ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣವೇ

ಹೀಗಿಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತಷ್ಟೆ? "ಆದು ಎಂದೋ ಒಂದು ದಿನ ಹೀಗೆಯೇ ಆಡುತ್ತಿರುಗಿಬಿಡುವಂಥಾದ್ದೇ ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಭಾರವಾ ಗಿದ್ದವನು ಒಂದು ದಿನ ಪತನವಾಗದಿರುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಭೀಮ.

"ಹೌದಪ್ಪ. ಮೊದಲು ನೀನು ಈ ಮಾತು ಹೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ತಲೆಗೇರಲಿಲ್ಲ ಈ ಹೊಸ ಕಳ್ಳ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಬಡಿದುದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಕೂಡಾ ಬಡಿಸಿದ. ಇನ್ನು ಏನಾದರೂ ನಾನು ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡರಾರೆ. ವೀನಂತೂ ಮೊದಲೇ ಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ನಾನೂ ಕಷ್ಟಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ರಾಜ.

"ಅ ಹೊಸ ಕಳ್ಳ ನಿಜವಾದ ಕಳ್ಳನಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಗುಣವನ್ನು ಬರಲಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೇ ಬಂದವನು ಈಗ ಗೆದ್ದ" ಎಂದ ಭೀಮ.

"ಹಾಗೋ? ಅವನನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಯಾ? ಯಾರ ವನು?" ಎಂದು ರಾಜ ಕೇಳಲು, "ಅದು ನಾನೇ ಅಪ್ಪಾ!" ಎಂದು ಭೀಮ ನಕ್ಕನು. "ಇನ್ನು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಈಡೇರಿತು. ಕದ್ದವರ ಸೊಕ್ಕನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಾಪಾಸು ಮಾಡಿಬಿಡುವುದೊಂದೇ ಉಳಿದಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿರೋಣ" ಎಂದು ಭೀಮ ಮತ್ತೂ ಹೇಳಿದ.

ರಾಜನಿಗಿರಿಸುಪ್ಪವ

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶಾಲವೆಂಬೊಂದು ದೇಶವಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಉದಾರವೇನಿಸುವ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತ, ಪ್ರಜೆಗಳ ಒಳತಿಗಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದ್ದನು.

ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಏನೂ ಒಳಿತಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನವು ಯಾವಾಗಲೂ ತಾಂಡವಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು. ಅದು ರಾಜನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಏನು ಉದಾರವೆಂಬುದು ರಾಜನಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಯೋಚಿಸಿದರೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಲೋಪವು ಎಲ್ಲಿ ಆಡುಗವವು ಬಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ರಾಜನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಬಂದು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ರಕ್ತವರ್ಣನೆಂಬ ತನ್ನ ಅಂತರಂಗಿಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ನಿಯಮಿಸಿದ.

ರಕ್ತವರ್ಣನು ಪ್ರಜೆಗಳ ನಡುವೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಕ್ಲೋಬ್ಬನಂತೆ ಇರುತ್ತ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ರಹಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಧನವೂ ಅದರೊಡಂಬಡಿದ ಇತರ ಶಕ್ತಿಗಳೂ ತುಂಬಾ ಇರುವವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಒಳಪಡಿಸಿಕೊಂಡು

ಇತರ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವರು ಮಾಡುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಲು ಯಾರಿಗೂ ಧೈರ್ಯವಿಲ್ಲದಂತೆ ವರಿಸ್ತುತಿಯುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಸೂತ್ರಧಾರಿಗಳಾಗಿರುವವರು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಆಲೋಚನೆ ಹೇಳುವಂತಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಂದಿಗಳೇ ಆದರೆ ಮೇಲೆ ದೂರು ಹೇಳುವಂಥವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ರಹಸ್ಯವು ರಕ್ತವರ್ಣನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಸಂಗತಿ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಧನಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ರಕ್ತವರ್ಣ ಯಾರು ಏನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯ ವಾಸನೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಳಿದೇಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ರಕ್ತವರ್ಣನನ್ನು ಕರೆದು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು, ಒಳ್ಳೆಯತನದಲ್ಲಿಯೇ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ತನಗೂ ತನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಅವಾಯವಿದೆಯೆಂಬ ರಹಸ್ಯವೂ ರಕ್ತವರ್ಣನಿಗೆ ಅವರ ಮಾತಿನ ರೀತಿಯಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ರಾಜನೊಡನೆ ಹೇಳಿದಿರುವುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅದಾದ

ಎಂದ ಅವನು ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಗೂಢಾರ್ಥಿ
ಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದನು:

“ಮಹಾರಾಜರೇ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲವೂ,
ರಾಜನೆಗಳೂ, ಬಡತನೆಗಳೂ ಏಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆ, ಎಲೆ
ಇನ್ನೂ ಮೋಗದಿವೆ ಎಂಬ ಸಂಗತಿ ನನಗೂ ಅರ್ಥ
ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತುಂಬ ಅಶ್ಚರ್ಯವೇ ಆಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ
ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ
ಸಮರ್ಥರಾದವರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವರು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ಅಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ನೀರನ್ನು
ಹಾಲಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ
ಒಂದು ದೇವತೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ದೇವತೆಯನ್ನು
ದಾಸಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.
ಮಹಾ ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಲು ಸಮರ್ಥ
ರಾದವರು ಕೂಡಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ
ಪರಿಪಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಸಮರ್ಥರಿರುವಾಗ
ಬಡತನದ ಕಷ್ಟಗಳು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಇರಲಾರ

ದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದೊಂದು ಒಳಿತು
ಕೆತನಗಳ ಸಂಧಿಕಾಲ, ಅಷ್ಟೇ.” *

ರಕ್ತವರ್ಣನು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ಉದಾರಸೇನರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.
ಅವನು ರಕ್ತವರ್ಣನಿಗೆ ಸನ್ಮಾನ ಮಾಡಿ, ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ
ಧನಿಕರಲ್ಲಿಗೂ ಅಭಿನಂದನೆಯ ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು
ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಧನಿಕರಲ್ಲಿ, ರಕ್ತವರ್ಣನು ತಮಗೆ
ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ರಾಜನೊಡನೆ ಹೇಳಿದನೆಂದು
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ಮೊದ್ಡ ಮೊದ್ಡ ಒಹು
ಮಾನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗೌರವಿಸಿದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ವಿಶಾಲದೇಶದಲ್ಲಿ ಮರುವರ್ಷ
ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ ಮಳೆಯಾರದೆ ಹೋಯಿತು. ಬೆಳೆ
ಗಳೆಲ್ಲ ಒಣಗಿ ನಾಶವಾಗಿ ಹೋದುದರಿಂದ ಆಹಾರ
ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರ ಬರವುಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳು
ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ರಾಜನ ಕಿವಿಯ
ವರೆಗೂ ಹೋಯಿತು ಅರ್ತನಾಡ.

ಆಗ ಉದಾರಸೇನನು ರಕ್ತವರ್ಣನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ,
“ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನೀನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ಅಕ್ಕಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವರು ಇರುವರೆಂದು ಹೇಳಿದೆ
ಯಷ್ಟೇ? ಈಗ ಅಂಥವರ ಅಗತ್ಯ ತುಂಬಾ ಒಂದಿದೆ.
ಅವರು ಯಾರು? ಬೇಗನೇ ಅವರನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬರುವುದಿಂತೆ” ಎಂದನು.

“ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಧನಗ್ರಾಹ್ಯನೇ ಸಾಕು. ಅತ ತುಂಬಾ
ಸಮರ್ಥ. ನೀವು ಕರೆಯಿಸಿ ಕೇಳಿದರೆ ಅವನು
ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದು ಹೇಳಲಾರ. ಓಡೋಡಿ ಬರುವ
ವನೇ.” ಎಂದ ರಕ್ತವರ್ಣ.

ಉದಾರಸೇನರಾಜನು ಧನಗ್ರಾಹ್ಯನಿಗೆ ಕರೆ ಕಳುಹಿ
ಸಲು, ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಓಡಿಬಂದನು.
ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜನು, “ಅಯ್ಯಾ ಧನಗ್ರಾಹ್ಯ,
ಈಗ ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ನಮ್ಮ

ದೇಶದ ಆಹಾರ ಸಮಸ್ಯೆ ಆಧಾರವಟ್ಟಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಇಲ್ಲವಾಗಿವೆ, ನಿನಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕೂಲಿಯವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೀನು ಹೇಳಿದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅವರಿಂದ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಪಡೆದೊಡಿಸು. ಅವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನೀನು ನೀಲವರ್ಣತವನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಲ್ಲುಗಳು ಆ ಪರ್ವತದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿರಬಹುದು.” ಎಂದನು.

ಧನಗುಪ್ತನು ಬೆಕ್ಕನ ಬೆರಗಾಗಿ. “ಆರು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು ಪ್ರಭುಗಳೇ?” ಎಂದನು. ಈ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ತಿರುಗು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ರಾಜನು ಕುಪಿತನಾಗಿ ಹುಬ್ಬು ಸುರುಗಿ. “ಆರು ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತು, ವಾದಿಸ ಬೇಡ. ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಬೇಕು ಯಾವಾಗ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಹೇಳು” ಎಂದನು.

ಅದರೂ ಧನಗುಪ್ತನು ಸಾಹಸಮಾಡಿ, “ಮಹಾ ರಾಜರೇ, ನಿಮಗೆ ಯಾರೋ ಸುಳ್ಳುಮಾತು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವವನು ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಹುಟ್ಟಿರ ಲಾರ.” ಎಂದನು.

ಈ ಸಾರಿ ಉದಾರಸೇನ ರಾಜನ ಕೋಪವು ರಕ್ತ ವರ್ಣನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿತು.

ರಕ್ತವರ್ಣನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರದೆ. “ಯಾರೋ ಧನಗುಪ್ತರು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕಲ್ಲು ಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಣ್ಗಾರಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸ ಅತ್ಯಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಾದ ನುಡ್ಡುಗಿನ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇವರು ವರದರಾಜಯ್ಯನಿಂದ ಹಣವೊಟ್ಟು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳು ತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಧನಗುಪ್ತನು ತಡವರಿಸಿ ಕೊಂಡನು. ಇದರಲ್ಲೇನೋ ರಹಸ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು ರಾಜನಿಗೆ ಹೊಳೆಯಿತು. ಅಗಿಂದಾಗಲೇ ರಾಜನು

ಧನಗುಪ್ತನನ್ನೂ, ರಕ್ತವರ್ಣನನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಿಜ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದ ಕೊಂಡನು. ಧನಗುಪ್ತನು ವರದರಾಜಯ್ಯನಿಂದ ಅಕ್ಕಿಯಗಾತ್ರದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಒಂಬತ್ತು ಗೋಸು ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೋಸು ಆ ಕಲ್ಲು ಹರಳನಂತೆ ಲೆಕ್ಕಮಾಡಿ ಬೆರೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಕ್ಕಿ ಅಥವಾದ್ದಿ ಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ನೋಡಿದಿರಾ ಪ್ರಭುಗಳೇ. ಇವರು ಒಂದು ಗೋಸೇ ಬೇಲ ಅಕ್ಕಿಯಂತಹ ಕಲ್ಲುಹರಳುಗಳನ್ನು ಒಂಬತ್ತು ಬೇಲಗಳ ಅಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಹತ್ತು ಬೇಲ ಅಕ್ಕಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಕ್ಕಿಯ ಅಥವಾ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕಲ್ಲು ಹರಳುಗಳಿಗೆ ಬಣ್ಣವನ್ನೂ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಈಗಲಾದರೂ ಧನಗುಪ್ತರ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ತಿಳಿಯಿತಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ರಕ್ತ ವರ್ಣನು ರಾಜನನ್ನು ಕೇಳಿದನು. “ಇದುವೋ ಇವನ ಅತ್ಯದ್ಭುತ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ?” ಎಂದು

ಉರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ರಾಜನು ಧನಗುಪ್ತನನ್ನು ಕೂಡಲೇ
ಪೈದು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಆಮೇಲೆ ರಾಜನು ರಕ್ತವರ್ಣ
ಮೊದಿಗೆ, “ಇದೇ ರೀತಿ ನೀನು ಹೇಳಿದ ಉಳಿದ
ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಗೂಢಾರ್ಥವಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಈಗ
ಹೇಳು ಮತ್ತೆ” ಎಂದನು. ರಕ್ತವರ್ಣನು
ಹೀಗೊಂದನು

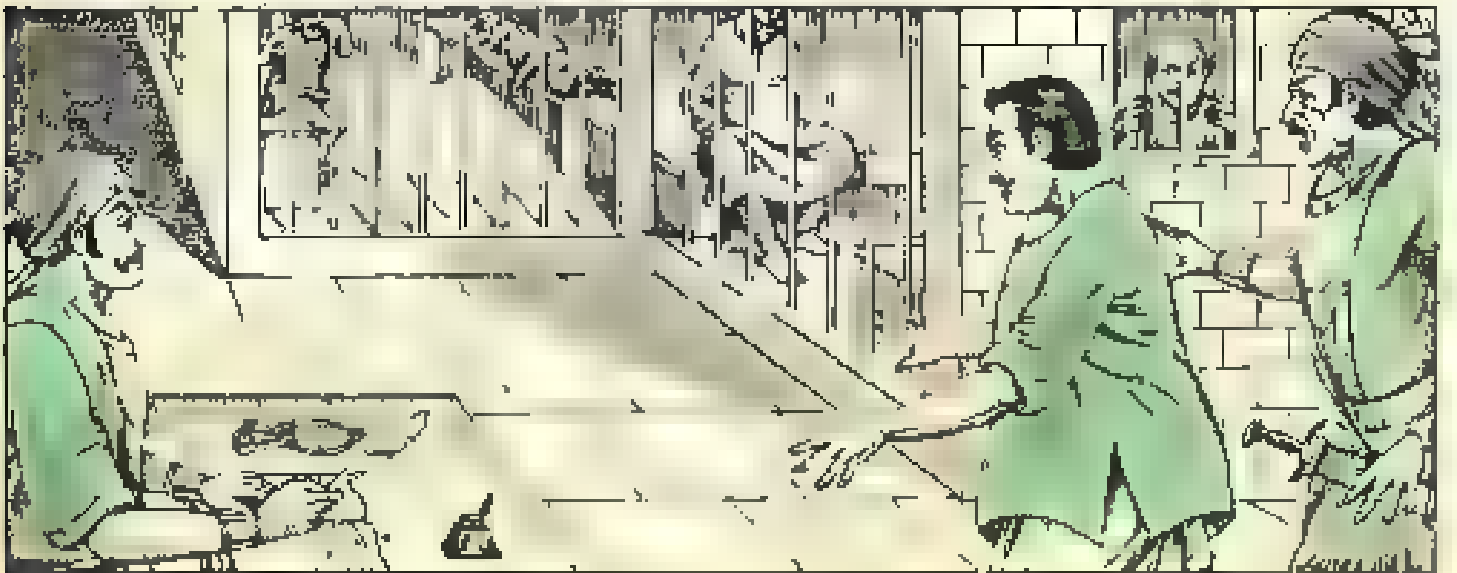
“ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬೆರೆಸಿ ಮುಂದರೆ ನೀರನ್ನು
ಹಾರಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದುಕತಾನೇ? ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ
ವ್ಯಾಪಾರ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಇದೇ ವಿಧವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತು
ಗಳಲ್ಲೂ ಕಲಬೆರಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಧನವಂತರು
ಒಕ್ಕೀದೇವಿಯ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಸ್ತುರಾದ
ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಕೈಯಿಂದ ಬಗೆಬಗೆಯ ಸೇವೆಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರದಾಕಂಬಿಕ
ರಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ತಿರುಗಿಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ
ಈ ದನಿಕರು ಪ್ರಜಾಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ
ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲ ಪಡೆದು ಮತ್ತಷ್ಟು ಧನವಂತ
ರಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ.”

ಈ ವಿವರಣೆ ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುತ್ತ,
“ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರು
ವಾಗ, ನಾನು ಹೇಳಿದ ಬಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಮರೆತು
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟೆಯಲ್ಲ? ”
ಎಂದು ರಕ್ತವರ್ಣನ ಮೇಲೆ ಕೋಪಿಸಿದನು.

“ವಾನಾದರೂ ಏನುಮಾಡಲಿ ಪ್ರಭುಗಳೇ?
ನೀವು ಮಾಡಿದ ಶಾಸನಗಳನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದವರಿಗೆ
ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆಗಳಿವೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಅವ
ರಾಧಿಗಳೆಂದು ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಶಾಸನಗಳನ್ನು
ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದವರೇ. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಶಿಕ್ಷೆಯೂ
ಬೀಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ನೋಡಿ
ದಾಗ ಅವರು ನಿಮಗಿಂತಲೂ ಬಲಿಷ್ಠರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು
ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವರ ಅವರಾಧ
ಗಳನ್ನು ನೇರಾಗಿ ನಿಮ್ಮಮುಂದೆ ಹೇಳಲಾರದೆ
ಹೋದೆ” ಎಂದ ರಕ್ತವರ್ಣ.

ರಾಜನು ಸಮಾಧಾನಗೊಂಡು, “ಹೌದು. ಶಾಸನ
ಗಳನ್ನೇ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿಕೊಂಡಾ ಶಿಕ್ಷೆ ಪಡೆಯದವರು
ರಾಜನಿಗಿಂತ ಬಲವಂತರೇ ಆಗುವರು. ಅಂತಹವರು
ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇಶವು
ಅಧೋಗತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಲೋಪವನ್ನು ಸರಿಮಾಡ
ಬೇಕು” ಎಂದನು.

ಆಮೇಲೆ ಉದಾರಸೇನನು ತನ್ನ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು
ಕೈಕೊಂಡು, ದೇಶದೊಳಗಿನ ಅನೀತಿ ಗಾವಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ
ಪೈದುಮಾಡಿಸಿ ತನ್ನ ಶಾಸನಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅಮ
ಲಾಗುವಂತೆ ಸ್ವಯಂ ನೋಡುತ್ತ, ಬೇಗದಲ್ಲೇ ದೇಶದ
ಬಡತನವನ್ನು ತೊಲಗೊಡನು. ಹಾಗೂ ಯಾವಾ
ಗಲೂ ಎಚ್ಚರದಲ್ಲಿದ್ದನು.

ಮದುವೆಗೆ

ರಠಮಘರವೆಂಬುದೊಂದು ಗ್ರಾಮವಿತ್ತು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸುಬ್ಬರಾಯರೆಂಬ ಗೃಹಸ್ಥರಿಗೆ, ಶಕುಂತಲಮ್ಮನೆಂಬವಳು ಹೆಂಡತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಕಡಿಮೆ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಾಗಿಯೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಪ್ರತ ಉಪವಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಾಧು ಬಂದು ಅವರ ಕೊರತೆ ತಿಳಿದು ಶಕುಂತಲಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಚಿಟಿಕೆ ಭಸ್ಮವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, “ಈ ವಿಭೂತಿ ಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಕಲಸಿ ಕುಡಿದರೆ ಮಗನು ಹುಟ್ಟು ತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗುವವರೆಗೆ ಮಂದ ಮತಿಯಾಗಿದ್ದು, ಮದುವೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಬುದ್ಧಿ ವಂಶಾಗುತ್ತಾನೆ. ಆದುವರೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಚಿಂತೆಯಿದ್ದರೂ ಅಷ್ಟೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ ಮದು ಮಗ ಎಂದೇ ಹೆಸರಿಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಆ ಸಾಧು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲವೂ ನಡೆಯಿತು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಶಕುಂತಲಮ್ಮ

ಸುಂದರವಾದ ಗಂಡುಮಗನಿಗೆ ತಾಯಿಯಾದಳು. ಅವನಿಗೆ “ಮದುಮಗ” ಎಂದೇ ಹೆಸರಿಟ್ಟರು. ಹೆಸರಿಗೆ ತಕ್ಕಹಾಗಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ತಂದೆತಾಯಿ ಯರು ಅವನನ್ನು ಚಿಕ್ಕತನದಿಂದಲೂ ಮದುಮಗ ನಂತೆಯೇ ವೇಷ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮದುಮಗ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ.

ಐದು ವರ್ಷ ತುಂಬಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಾಯಿತು. ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವನು ಓದುಬರೆಹ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆಂಬ ಮಾತೇ ಹೊರತು ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೂ ಅಂಟಿರುವಂತೆ ಕಾಣ ಲಿಲ್ಲ. ಏನು ಕಲಿತನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಯಂತ್ಯವಯಸ್ಸು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ ಓದು ಬರೆಹಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ಪಟ್ಟೀಪಂಚೆ, ಜರಿಯ ಶಾಲೂ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ತಿಲಕ ಹೀಗೆ ಮದುಮಗನ ವೇಷದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನು ಬೀದಿ ಬೀದಿ ತಿರು ಗಾಡುವಾಗ ನೋಡಲು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡರೂ, ಅವನ ಹೆಸರೇ ಮದಮಗನಾದರೂ ಶುದ್ಧ ಮೊದ್ದು ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಊರವರಾರೂ ಅವನಿಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೊಡಲು ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ದಿನ ಸುಬ್ಬರಾಯರು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಯೊಂದಿಗೂ ಮಗನೊಂದಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಭೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಮಾರ್ಗದ ನಡುವೆ ಒಂದು ಊರಿನ ಹತ್ತಿರ ಅವರ ಗಾಡಿ ನಿಂತು ಹೋಯಿತು.

ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ವಿನೋ ವಾದವಿವಾದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಂತೆ. ವರದಕ್ಷಿಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕರಾರು ಒಂದು ಉಭಯಪಕ್ಷದವರೂ ಶೀಘ್ರ ಘರ್ಷಣೆಗೊಳಿದಿದ್ದರು.

ಅದೇನೋ ಬೇಗ ಮುಗಿಯುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮದುವಾಗ ಗಾಡಿಯಿಂದಿಳಿದು ಕಿರುಗಾಡುತ್ತಾ ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಳಗುವ ವಾದ್ಯ ಮೇಳ ಗಳ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು.

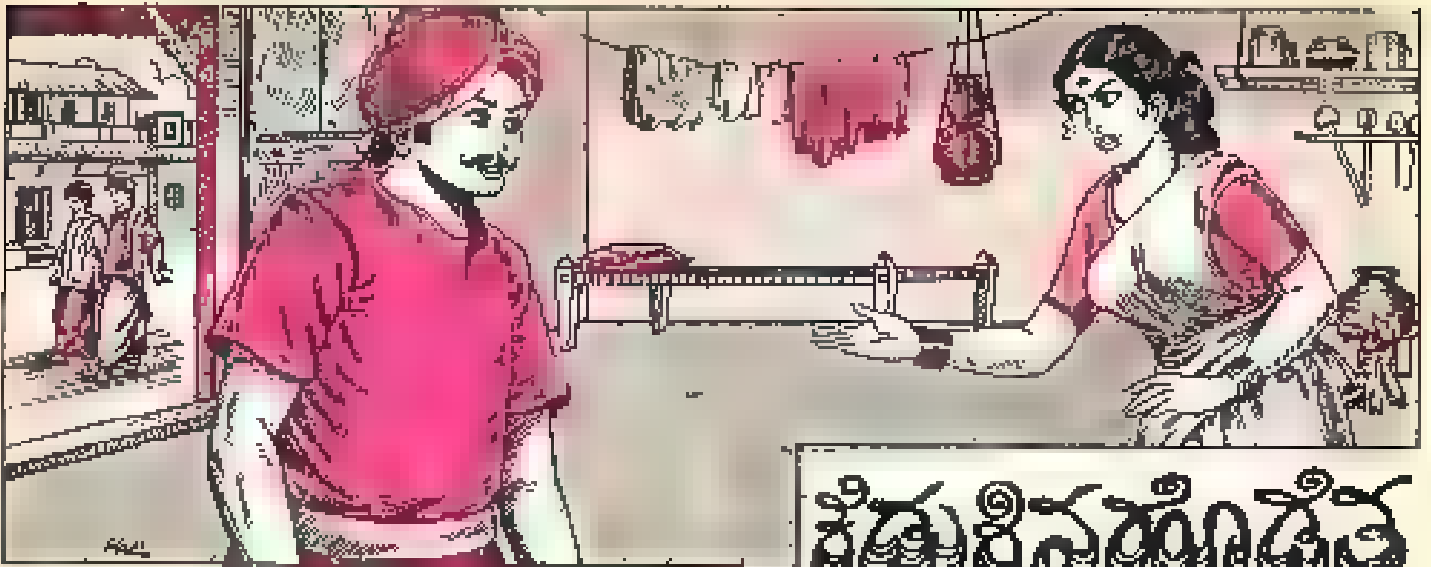
ಅಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಸಂಭ್ರಮ ನೋಡೋಣ ವೆಂದುಕೊಂಡು ಮದುವೆ ಚಪ್ಪರದೊಳಗೆ ನಡೆ ಯುತ್ತಾ ಹೋದ. ಹಸಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಧುವಿನ ಬದಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಪುರೋಹಿತರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ, ಅನುಮಾನದಿಂದ — “ಯಾರಪ್ಪಾ ನೀನು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಅವರು ತನ್ನ ಹೆಸರು ಕೇಳುವರೆಂದು ಕೊಂಡು “ನಾನು ಮದುವಾಗ” ಎಂದ.

“ಸರಿ, ಬಾ. ತಗಾದೆ ಮುಗಿಯಿತಷ್ಟೇ ? ನಿನ್ನನ್ನು ಮೊವಲು ಕಳಿಸಿದರೋ ? ಬಾ, ಹೀಗೆ ಮಹೂರ್ತ ಮೀರುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಅವನ ಕೈಹಿಡಿದು ಎಳೆದು ವಧುವಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಣೆಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮದುವೆಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಹುಡುಗಿಯಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿಸಿದರು.

ಹೊರಗೆ ತಕರಾರು ಕೀರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಮದುವಾಗ ತಂದೆ ಸಂತಾಪದಿಂದ ಚಪ್ಪರದೊಳಗೆ ಬಂದರು. ಅಪ್ಪರೊಳಗೆ ಪುರೋಹಿತರು ಮುಖ್ಯ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಮದುವಾಗ ಒಂಗಾರದಂತಿದ್ದಾನೆ ! ವಿವರವೆಲ್ಲ ಆದೇಲೆ ತಿಳಿಯೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು ಹುಡುಗಿಯ ತಂದೆ. ಒಂದು ಒಗೆಯ ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಸಂತೋಷವಿತ್ತು ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ಮದುವಾಗನ ಮದುವೆ ಮುಗಿದು ಹೋಯಿತು. ಅವನ ತಂದೆತಾಯಂದಿರು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ವಾಗಿ ನಡೆದುಹೋದ ಅವನ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆ ಸಾಧುವನ್ನು ನೆನೆದರು. ಸಾಧು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮದುವೆ ಮುಗಿದ ಮರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮದುವಾಗನಿಗೆ ತಾನು ಕಲಿತ ಓದುಬರಹಗಳೆಲ್ಲಾ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲ ರಿಂದಲೂ ಬುದ್ಧಿವಂತನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಕೆಡುಕಿನ ಹೊಡೆತ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಶಿಳ್ಕಂಗೇರಿ ಎಂಬ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನೆಂಬ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಸಂಬಳವೂ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದ ರಿಂದ ಅವನು ಹೆಂಡತಿ ಶ್ರೀದೇವಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಕುಟುಂಬ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಸಾಧ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಆದರೆ ಅವನ ಆತ್ಮಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತರು. ಅವರೆಲ್ಲ ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಭವ್ಯವಾದ ಫರ್ನಾಕಿಗಿಯ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿರುವವರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಪೆಂಗುಸರೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಿಸೀರೆಗಳನ್ನೇ ಉಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶರೀರಗಳಲ್ಲಿ ವಜ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಜಗಜಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ, ಶ್ರೀದೇವಮ್ಮನಿಗೆ, ಅವರ ಹಾಗೇ ತಾವುಕೂಡಾ ಮಾಳಿಗೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದು, ಪಟ್ಟಿಸೀರೆ, ವಜ್ರಾಭರಣಗಳಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ತೋರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗೋಪಾಲಯ್ಯನಿಗಿರುವ ಆದಾಯವು ಅಷ್ಟಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಸಾಲದು. ಅದುದರಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೈಗೆ ಎಟಕಲಾರದ ಕೋರಿಕೆಗಳು ಬೇಡವೆಂದು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

“ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ನಿಮ್ಮ ಹಾಗಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ನೀವೊಬ್ಬರು ಕೈಲಾಗದವರು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೆಟ್ಟಕೊಂಡದ್ದು ನನ್ನ ದುರಾದೃಷ್ಟ. ಸಾಯುವವರೆಗೂ ಕುದಿದುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾದ್ದೇ! ನನ್ನ ಕರ್ಮ!” ಎಂದು ಶ್ರೀದೇವಮ್ಮ ದಿನಾ ಗಂಡನ ಮುಂದೆ ಕೂರಾಗಿ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿ ಕೊಳ್ಳುವಳು.

ಹೆಂಡತಿಯ ನಿತ್ಯತಾಪವನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ ಗೋಪಾಲಯ್ಯ ಅನೀತಿಗೆ ಬಿದ್ದು, ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷರೂಪಾಯಿ ಸೇರಿಸಿದ. ಈ ಹಣದಿಂದ ಎರಡು ಮಾಳಿಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನೂ, ಮೂರು ಎಕರೆ ಹೊಲವನ್ನೂ, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಪಟ್ಟಿಸೀರೆ ವಜ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನೂ, ಕೊಂಡಹೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಿದ್ಧನಾದ. ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಡ್ಡ ಬಂದಿತು.

ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಶ್ರೀಮಂತನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಇಷ್ಟು ಹಣ ಹೇಗೆ ಒಂತೆಂದು ರಾಜನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಏನು ಹೇಳಬೇಕು?

“ಅದಕ್ಕೇನು ? ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಗೋವಿಂದ ಶೆಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿರ ಸಾಲಪಡೆದೆ ಅಂತ ನಾಟಕಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗದೆ ?” ಎಂದು ಪ್ರೀದೇವಮ್ಮ ಹೇಳಿದಳು.

ಗೋವಾಲಯ್ಯನಿಗೆ ಅದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆನಿಸಿತು. ಅವನ ನಿಶ್ಚಾಸದವರಾದ ಗೋವಿಂದಶೆಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಹೇಳಿ, “ನಿಮ್ಮ ಗೊಂದು ಸುಳ್ಳು ಸಾಲಪತ್ರ ಒರೆದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ, ರಾಜರು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ನನಗೆ ಸಾಲಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ಹೇಳಬಿಡಿ. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕಳೆದಮೇಲೆ ಆ ಪತ್ರ ಹರಿದು ಹಾಕಿವರಾಯಿತು” ಎಂದನು. ಇದಕ್ಕೆ ಗೋವಿಂದಶೆಟ್ಟಿ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಗೋವಾಲಯ್ಯ ತಾನು ಅನೀಕಿಯಿಂದ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣದಿಂದ, ಎರಡು ಭವನಗಳನ್ನೂ ಹೊಲವನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು, ಒಂದು ಭವನದಲ್ಲಿ ತಾನಿರುತ್ತ, ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೀರೆ ಆಭರಣಗಳೂ ಒಂದುವು.

“ಹೊಲದಿಂದ ಧಾನ್ಯ ಬರುತ್ತೆ, ಮೇಲು ಖರ್ಚುಗಳಿಗೆ ಬಾಡಿಗೆಯೂ ಬರುತ್ತೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಆಗತ್ಯವೇನಿದೆ ? ರಾಜಾಸ್ಥಾನದ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಹಾಯಾಗಿದ್ದು ಬಿಡಿ. ಆಮೇಲೆ ರಾಜರ ಭಯವೂ ನಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಪ್ರೀದೇವಮ್ಮ ಗೋವಾಲಯ್ಯನಿಗೆ ಆರೋಪಣೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅದನ್ನೂ ಈಡೇರಿಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ದಿನ ಗೋವಿಂದಶೆಟ್ಟಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ಯಾಗಿ ತೀರಿ ಹೋದರು. ಅವರ ಆಸ್ತಿಗೆ ವಾರಸರಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣದಿಂದ, ಅದು ರಾಜನಿಗೇ ಸೇರಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿತ್ತು. ರಾಜನ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ಒಂದು ಗೋವಿಂದಶೆಟ್ಟಿ ಸಂಬಂಧದ ಸ್ಥಿರ ಚರಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆಗ ಅನೇಕ ಸಾಲದ ಪತ್ರಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತುವು. ಅವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಗೋವಾಲಯ್ಯ ಒರೆದುಕೊಟ್ಟ ಸಾಲಪತ್ರವೂ ಇತ್ತು.

ಈಗ ಗೋವಾಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಸುಳ್ಳು ಸಾಲದ ಹಣವನ್ನು ರಾಜನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಒಡ್ಡಿಯ ಲೆಕ್ಕವೂ ಸೇರಿ ಅದು ಭಾರೀ ಮೊತ್ತವಾಗಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಗೋವಾಲಯ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ನಗದು ಹಣವೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನ ಸ್ಥಿರ ಚರ ಆಸ್ತಿಗಳೆಲ್ಲವೂ ಜಪ್ತುಮಾಡಿ ಎಲಂ ಹಾಕಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನ ಅನೀಕಿಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ಸೊತ್ತುಗಳು ಇದ್ದುದನ್ನೂ ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು ಹೆಂಡತಿಯ ಬುದ್ಧಿಯಿಲ್ಲದ ಆರೋಚನೆಯಿಂದ ಇದ್ದ ಕೆಲಸವೂ ಇಲ್ಲದಾಗಿತ್ತು. ಅವನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷೆಬೇಡುವುದರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಗೋವಾಲಯ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

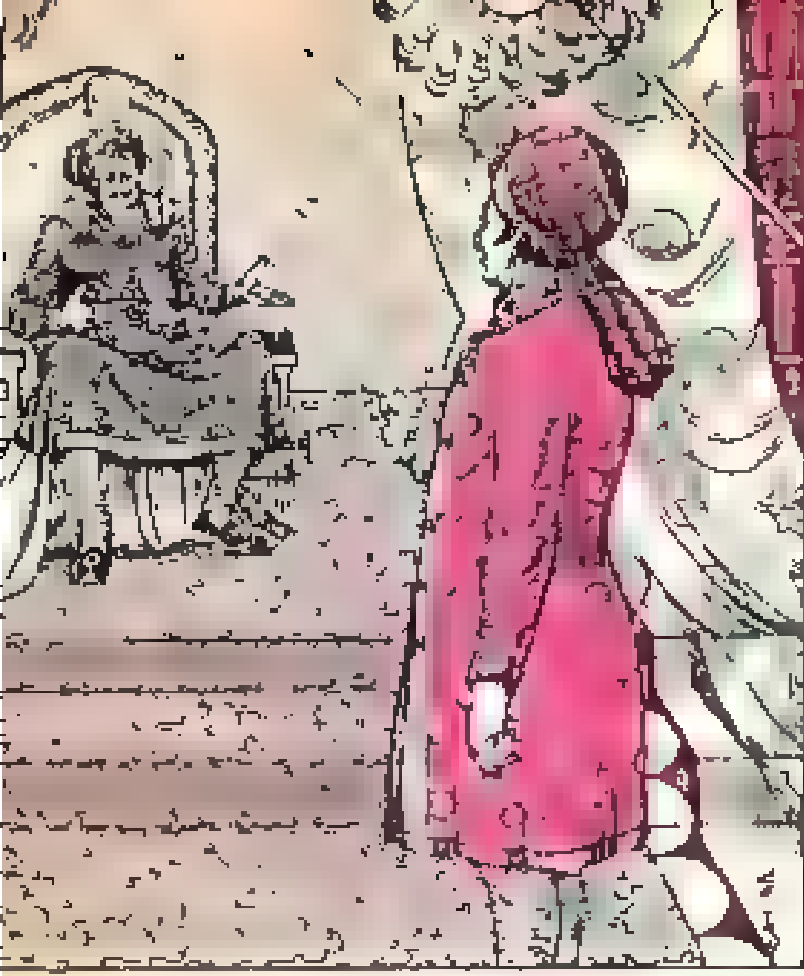

ಹಡಗು ತೆಲಿತ್ತು

ನಂದೀಪವೆಂಬ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹೀರಾದತ್ತನೆಂಬ ಶ್ರೀಮಂತನಾದ ಸಮುದ್ರ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಅವನ ಸರಕುಗಳು ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಅವನ ಸರಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂತೆಯೇ ಹೀರಾದತ್ತನಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತ ಲಾಭವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಶಕುನ ಶುಭಕಾಲ ಮುಂತಾದವನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ನಂಬುಗೆಯಿರುವ ಹೀರಾದತ್ತನು, ತಾನು ಸಮುದ್ರವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಿಳಿದುಬರು ಒಳ್ಳೆಯ ಗಳಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಿದ್ದನು.

ನಂದೀಪದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲ ಮಂದಿ ವರ್ತಕರೂ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು ಹೀರಾದತ್ತನಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ನೋಡಿದವರಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಕಡಿಯೆಯ ಸ್ಥಿತಿ ಯವರೇ ಆದುದರಿಂದ ಹೀರಾದತ್ತನ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಅಸೂಯೆ ಇದ್ದಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಕಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಥವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯನಾದವನು ಹೀರಾದತ್ತನ ದಾಯ ವಾದಿಯೇ ಆದ ಸೋಮದತ್ತನೆಂಬವನು. ಹೀರಾದತ್ತನಿಗೆ ಅವ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು

ನಾಶಮಾಡಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡನು. ಅಗೊಮ್ಮೆ ಹೀರಾದತ್ತನು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದಕೊಂಡು ಸುವರ್ಣದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನಿರುವ ಧನದ ಅರ್ಧ ಭಾಗವನ್ನೆಲ್ಲ ವ್ಯಯಮಾಡಿ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ, ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದೇ ತಕ್ಕ ತರುಣವೆಂದು ಹಿತ ಶತ್ರುವಾದ ಸೋಮದತ್ತನು, ತನ್ನ ವಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು, ನಾವಿಕರನ್ನಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕಡೆಯವರನ್ನೇ ಆ ಹಡಗಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಈ ಒಳ ತಂತ್ರದ ರಹಸ್ಯ ಹೀರಾದತ್ತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಹಡಗು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಲಂಗರೈತ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಸೋಮದತ್ತನ ಕಡೆಯವರು ಹಡಗಿಗೆ ತೂತುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಸಣ್ಣ ತೆಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಏರಿಕೊಂಡು ತೀರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು. ಆಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಹಡಗು ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು. ಹೀರಾದತ್ತನೂ ಅವನ ಕಡೆಯ ವನುಷ್ಯರೂ ತೆಪ್ಪುಗಳ ಮೂಲಕ ಬೇಗೋ ಬೇಗಾಡಿ ಜೀವರೊಂದಿಗೆ ತೀರ ಸೇರಿ ಪಾರಾದರು. ಇದು ಏನೋ ಪ್ರಮಾದವಶದಿಂದ ನಡೆದಿರಬೇಕೆಂದೇ

ಹೀರಾದತ್ತನಿಗೆ ತೋರಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಹೀರಾದತ್ತನು ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ತಯಾರಾದನು. ಈ ಸಾರಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಸಾರಿ ಕೂಡಾ ಸೋಮವತ್ತನು ಹಳೆಯ ಅದೇ ಉಪಾಯದಿಂದ ಆ ಹಡಗನ್ನೂ ಮುಳುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಎರಡನೇ ಬಾರಿ ಕೂಡಾ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಆದುದರಿಂದ ಹೀರಾದತ್ತನು ಆಫೀಕವಾಗಿಯೂ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿಯೂ ಕುಂದಿಹೋದನು. ಇದು ಒಲವಾದ ದೃಶ್ಯಕನವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಇನ್ನು ತನಗೆ ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುವ ಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು. ಈ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಅವನು ಮನೋವ್ಯಾಧಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಚಿಂತಿತರಾದರು. ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಮಿತ್ರರು ಹೀರಾದತ್ತನ ನಿರಾಶೆ

ಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು "ಇಲ್ಲಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದಿನಗಳು ಇನ್ನು ಬೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ದುಷ್ಟ ಗ್ರಹಗಳು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಾಯಿತು. ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹಡಗುಗಳು ನೀರ ಮೇಲೆ ತೇಲಲಾರವು." ಎಂದು ತಲೆಗೆ ಕೈಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡನು. ಅವನ ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಅವನ ನಿಷ್ಪ್ರಾಣತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನವೆನಿಸಿತು.

ನಂದೀವರ ರಾಜನಾದ ಪ್ರತಾಪ ರಾಜನಿಗೆ ಹೀರಾದತ್ತ ವರ್ತಕನ ಮೇಲೆ ಕುಂಬಾ ಅಭಿಮಾನವಿತ್ತು. ಕಾರಣ ದೇಶಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜನ ಹೆಸರು ಮೆರೆಯಲೂ ಹೀರಾದತ್ತನು ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದನು. ಹೀರಾದತ್ತನ ದೀವ್ಯವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕುಂದಿತು ರಾಜನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ಸಾರಿ ಹೀರಾದತ್ತನು ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲು ತಾನೇ ಹಣ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ರಾಜನು ಹೇಳಿದನು. ಆದರೆ ಹೀರಾದತ್ತನು ಆಸಕ್ತಿ ತೋರದೆ, "ತನ್ನ ಹಡಗು ಮುಳುಗುವುದೇ ಖಂಡಿತವೆಂದು ಬಿಟ್ಟನು.

ಆಗ ರಾಜನು ಸಭೆ ಸೇರಿಸಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿ, ಹೀರಾವತ್ತನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿ, "ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೀರಾದತ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸುವ ಉಪಾಯವಿದೇನೋ, ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ" ಎಂದನು. ಯಾರೂ ಮಾತಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಸ್ಥಾನದ ಐದ್ರಜಾಲಿಕನಾದ ಸೋಮನಾಥನು ಎದ್ದು, "ಮಹಾರಾಜರೇ ನನಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಅವಧಿಕೊಟ್ಟರೆ ನನ್ನ ಇಂದ್ರಜಾಲದ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಹೀರಾದತ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು. ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು.

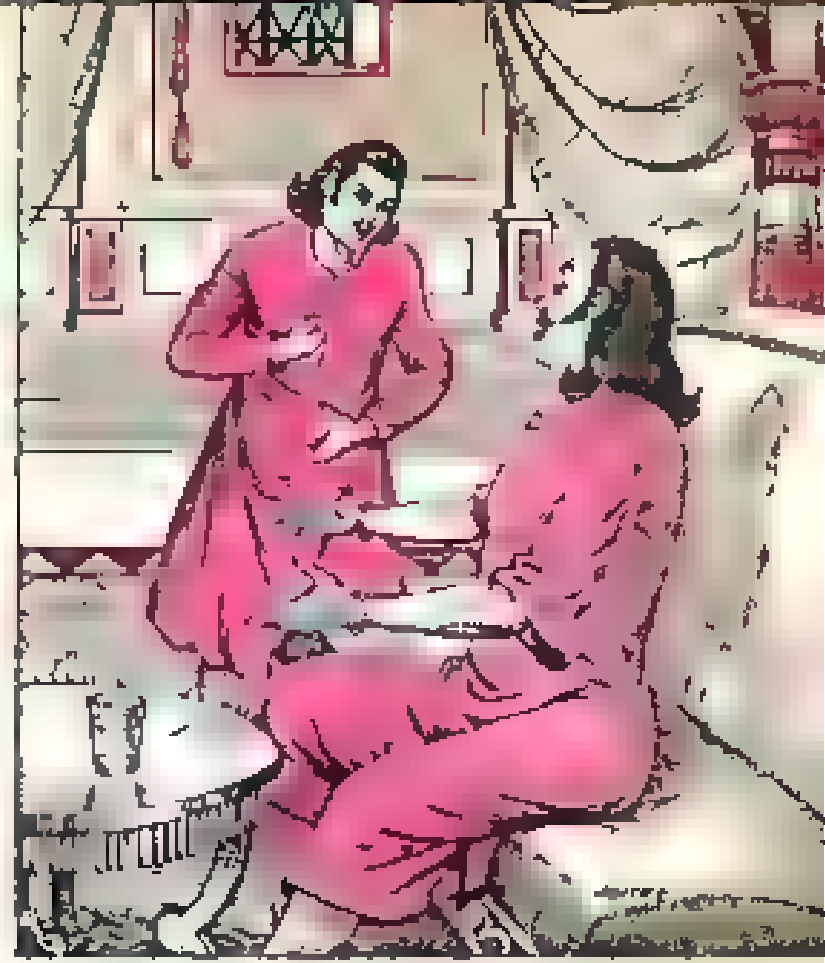
ಸೋಮದತ್ತನು ಹೀರಾದತ್ತನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಲು ಮಾಡಿದ ಶುಶ್ರೂಷೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿನೋದ, ಅವನೊಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಕರೆದು ತಂದು ಹೀರಾವತ್ತನ ಕೈರೇಖೆ ನೋಡಿ

ಜೋಸ್ ಹೇಳಿಸಿದ್ದು. ಹೀರಾದತ್ತನ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಸಮುದ್ರಪ್ರಯಾಣದ ಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು ಆ ಜೋಯಿಸನ ಮೂಲಕ ಹೇಳಿಸಿದ್ದು. ಅದನ್ನೇ ಹೀರಾದತ್ತ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ.

ಈ ಸಮಾಚಾರ ಐದ್ರಪಾಲಿಕನಾದ ಸೋಮನಾಥನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಅವನು ಅಸ್ಥಾನದ ಜೋಯಿಸನಾದ ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳನ್ನು ಹೀರಾದತ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು, ಹೀರಾದತ್ತನ ಪಾಠವನ್ನೂ, ಹಸ್ತರೇಖೆಗಳನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದನು. ಸಿದ್ಧಾಂತಿಗಳು ಅವರದನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ಹೀರಾದತ್ತನ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೂ ದಿವ್ಯವಾಗಿರುವುದೆಂದೂ, ಸಮುದ್ರಪ್ರಯಾಣವೂ ಜಯಪ್ರದವಾಗುವುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮೊದಲು ಪರಕೀಯ ಗೃಹಗಳ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಷ್ಟನಪ್ಪ ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದೂ, ಇನ್ನೇನೂ ಆಗದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು ಸಿಂಧುತಿಗಳು.

ಅದರೂ ಹೀರಾದತ್ತನು ಎರಡುಸಾರಿ ಭಾರಿ ಮೆಚ್ಚು ತಿಂದುದರಿಂದ, ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾವಾಞ್ಞಿಕರುಗಳು ಒಪ್ಪಿರಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸೋಮನಾಥನೊಂದಿಗೆ "ಸಮುದ್ರದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನು ನನಗೆ ಅದ್ವೈತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಒಂದುಸಾರಿದುಲ್ಲ. ಎರಡು ಸಾರಿಯೂ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಳುಗಿದೆ. ಸಮ್ಮನೆ ವಿಷಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲಾರೆ. ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯಾವಾಞ್ಞಿಕ ಸಾಕವ್ವಾ" ಎಂದನು.

"ಈಸಾರಿ ನಾನೇ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಇಂದ್ರಪಾಲ ಗೊತ್ತಿದೆಯೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಅರಿತಿದ್ದೀರಷ್ಟೆ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪಡೆಗೂ ಏನುಕೂಡಾಕೆ ಸೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಮಹಾರಾಜರು ಹಡಗಿಗೆ ಕಕ್ಷಕಭಟರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಏನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ. ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದ ಸೋಮನಾಥ. "ಇಲ್ಲಯಿಲ್ಲ. ಬೇರವ್ವಾ ಪಡೆಗೂ ಮುಳುಗಲೇ ಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಹಗೇಲಿ

ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು?" ಎಂದು ಹೀರಾದತ್ತ ಕೇಳಿದ.

"ನನ್ನ ಇಂದ್ರಪಾಲವು ವಿಧಿಮು ಬರೆಹವನ್ನೂ ಅಳಿಸುವಂಥಾದ್ದು. ಈ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಣು ಮುಂದೆಯೇ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಸೋಮನಾಥ.

ಆ ಪ್ರಕಾರವೇ ಹೀರಾದತ್ತನು ಸೋಮನಾಥನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಸೋಮನಾಥನು ಒಂದು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಖುಬಾ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ತಂದು ಹೀರಾದತ್ತನ ಕೈಗೆ ಒಂದು ಸೂಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅದನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಹೇಳಿದನು. ಸೂಜಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಲೋಟದ ಅಡಿಗೆ ಇಳಿಯಿತು. ಸೋಮನಾಥನು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಹೀರಾದತ್ತನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅದು ನೀರಿನಮೇಲೆ ತೇಲುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದನು. ಹೀರಾದತ್ತನು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ಸೂಜಿ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು

ಸೋಮನಾಥನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಹೀರಾದತ್ತನಿಗೆ ಫಲಾಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಮಗನೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಒಳಗಿನ ಕೋಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹೀರಾದತ್ತನು ಅತ್ತ ಮೋದ ಕೂಡಲೇ ಸೋಮನಾಥನು ಸೂಜಿಯನ್ನು ನೀರ ವಸೆ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಒರೆಸಿ, ಸ್ವಾಗತಿಸ ಸರಿಗೆಯ ಕೊಕ್ಕೆಯಮೇಲೆ ಸೂಜಿಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಹಗುರಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಲೋಟದ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟನು. ಸರಿಗೆಯ ಕೊಕ್ಕೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು, ಸೂಜಿ ನೀರಮೇಲೆ ತೇಲಿತು. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಇರುವಂತೆ ನೋಡುತ್ತ ಲೋಟದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಸರಿಗೆಯ ಕೊಕ್ಕೆಯನ್ನು ನೀರಿಸುತ್ತಿ, ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟನು. ಫಲಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಹೀರಾದತ್ತನು ಲೋಟದಲ್ಲಿ ತೇಲುವ ಸೂಜಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ತಂಭಿತ ನಾಗಿ, “ಓ ! ಇದಂಥ ಅದ್ಭುತ !” ಎಂದನು.

“ಹೌದು. ನಾನು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನು ಮಾಡುವವನು. ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದು ಮುಳುಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ಸೋಮನಾಥ.

ಹೀಗೆ ತೋರಿಸಿದ ಇಂದ್ರಜಾಲದಿಂದ ಹೀರಾದತ್ತನಲ್ಲಿ ಕುಂದಿಹೋಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಲ ಮತ್ತೆ ಕಸುಗೊಂಡಿತು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಪಾತ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಮುದ್ರ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಸಿದನು. ರಾಜನ

ಧನಸಹಾಯವೂ, ಜನಸಹಾಯವೂ ಅವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಈ ಸಾರಿಯ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಹೀರಾದತ್ತನೊಂದಿಗೆ ಸೋಮನಾಥನು ಇರುವನೆಂದೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಪ್ರಸಕ್ತಕೂಡಾ ಇದೆಯೆಂದೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆ ವಹಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಹಡಗು ಮುಳುಗಲಿಕ್ಕೆ ಬೇರೆನೋ ಕಾರಣವಿರಬೇಕೆಂದು ಸೋಮನಾಥನಿಗೆ ಸಂಶಯವಿತ್ತು. ಅವನ ಸಂಶಯದಂತೆ ಈ ಸಾರಿಕೂಡಾ ನಾವಿಕರನ್ನು ಅರಿಸುವಾಗ, ಸೋಮದತ್ತನ ಕಡೆಯವರು ಮತ್ತೆ ಹಡಗಿಗೆ ಹೊಕ್ಕರು. ಆದರೆ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ವೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಸೋಮನಾಥನೂ ರಾಜಭಟರೂ, ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಹಡಗಿಗೆ ತೂತು ಕೊರೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಿದ ದುಷ್ಟರನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ, ಹಡಗನ್ನು ನಂದೀಪದಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದರು. ದುಷ್ಟರ ವಿಚಾರಣೆ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ನಿಯೋಗಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ವರ್ತಕರ ಹೆಸರನ್ನೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಸೋಮದತ್ತನೂ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದ, ಅವನಿಗೂ ಅವನ ಅನುಚರರಿಗೂ ತಕ್ಕಂತೆ ಶಿಕ್ಷೆಗಳು ಬಿಡ್ಡುವು.

ಮತ್ತೆ ಹೀರಾದತ್ತನ ಸಮುದ್ರ ವ್ಯಾಪಾರವು ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ಅವನು ಎಂದಿನಂತೆ ದ್ವೀಪಾಂತರಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಸುತ್ತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದನು.

ಚಿನ್ನದಮಾಯ

ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನಂಬ ರೈತನಿದ್ದ ಅವನು ತನಗಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಿಕ್ಕಿದ ಆದಾಯದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬ ಪೋಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಒಂದು ವರ್ಷ ವಿಪರೀತ ಮಳೆ ಸುರಿದುದರಿಂದ ಬೆಳೆ ಪೂರಾ ಕೊಳೆತು ನಾಶವಾಯಿತು. ಆದರಿಂದ ಅವನು ವೀರಾಚಾರಿಯ ಹತ್ತಿರ ಗಾಲ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ವೀರಾಚಾರಿ ತಂಬ ಜಾಣನಾದ ಚಿನ್ನವಾರನಾಗಿದ್ದ ಅದರಿಂದಾಗಿ ಒಡ್ಡಿಯ ರೇವಾದೇವಿಕೂಡಾ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ.

ಕೆಲವು ತಿಂಗಳ ನಂತರ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಬಂಧುವಾದ ಹೆಗುಸೊಬ್ಬಳು ಸಾಯುವಾಗ, ತನಗಿರುವ ಚಿನ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಭಾಗ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನಿಗೆ ಸಿಗುವಂತೆ ಬರೆದಿಟ್ಟು ಸತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಚಿನ್ನ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ, ಸಿದ್ಧಪ್ಪ ವೀರಾಚಾರಿಯ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ತೀರಿಸಿದನು. ಆಗ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿನ್ನವನ್ನು ವೀರಾಚಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ತನಗೆ ನಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಜಾಣ ವೀರಾಚಾರಿ ಆ ಚಿನ್ನಕ್ಕೆ ಅರ್ಧಕ್ಕರ್ಧ ತಾಯಿ ಬೆರೆಸಿದ್ದ ನಗವೂತ್ರ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿತ್ತು. ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮಗಳು ಸಂಸ್ಕಾಂತಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ

ತೊರುಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಕುಟುಂಬವು ಈಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ಅವಳು ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ನೋಡಲು ಬಂದಳು. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಹೊಸ ನಗವನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದಳು.

ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮಗಳು ಆ ನಗದ ಕಲಾಶೌಶಲಕ್ಕೆ ಮಾರುಮೋಗಿ, ತನ್ನತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ಏನಪ್ಪಾ, ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ನನಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಂದವಾಗಿ ನಾಚುಕಾಗಿ ನಗ ಮಾಡಿ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೆಂದಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವಿರಿ? ನನ್ನ ಗೊಲುಸನ್ನು ಅಳಿಸಿ ನಾನು ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ ಅಂತಹ ನಗವನ್ನೇ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯ ನಗವನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ನೀವು ಅವಳಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ತೂಕದ ಅದೇ ನಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎಂದಳು.

ವೀರಾಚಾರಿ ಬೇಕು ಕುಟುಕಿದ ಕಲ್ಪನಂತೆ, ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ನಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಅಗತ್ಯ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಬೇರೆ ಊರಿಗೆ ಹೋಗ

ಬೇಕಾಗಿರುವರಿಂದ, ಅವಸರವಾಗಿ ನಗವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋದನು. ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮಗಳು ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಆ ನಗವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಅವಳ ಹೊಸ ನಗವನ್ನು ನೋಡಿ ಮೆಚ್ಚಿದಳು. ಆದರೆ ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮಗಳಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯ ನಗವೇ ಬೆನ್ನಾಗಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಊರಿಗೆ ಹೊರಡುವ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ಅವಳ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆನಿಸಿತು.

ಆದುದರಿಂದ ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮಗಳು ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ "ನಮ್ಮ ನಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳೋಣವೆ? ಇನ್ನು ನಗ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಾರವಿದ್ದರೆ ಆ ಅಂಶದ ಹೂಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನದು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಭಾರವಿದ್ದರೆ ನೀವೇನೂ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

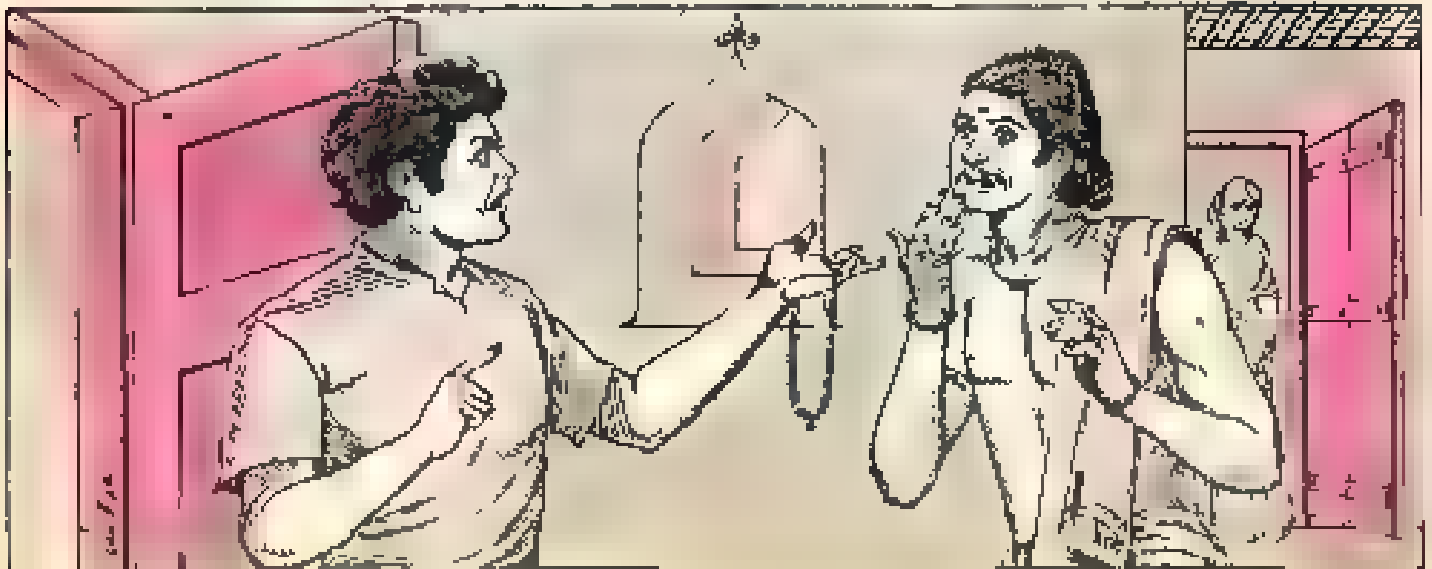
ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದವಳಾದ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಅವಳ ಒಪ್ಪಿಬಿಟ್ಟಳು. ಇಬ್ಬರೂ ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ವೀರಾಚಾರಿ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ವೀರಾಚಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ನಗವನ್ನು ತೂಕ ಮಾಡಿದಳು. ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮಗಳ ನಗವೇ, ಒಂದು ಗುಂಡೇ ತೂಕ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಗ ಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮರುದಿನ ವೀರಾಚಾರಿಯ ಮಗಳು ತನ್ನ ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋದಳು. ಅವಳ ಗಂಡ ಆ ನಗ

ವನ್ನು ಒರೆಸಿ ನೋಡಿರಾಗಿ ಆದು ತಾಮ್ರದ ನಗ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವನು ವೀರಾಚಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ದಡದಡನೆ ಬಂದು, ಜಗಳ ತೆಗೆದನು.

ತಾನು ತನ್ನ ಮಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಚಿನ್ನದ ನಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಬೆರಗಾದ ವೀರಾಚಾರಿ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿಯ ನಗ ತನ್ನ ಮಗಳ ಕೈಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂತೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ವಿಸ್ಮಿತನಾದನು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದು "ನಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ನಗ ದೊಂದಿಗೆ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಆ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಗಂಡನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆಂದುಕೊಂಡು ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಳು.

ವೀರಾಚಾರಿ ತನ್ನ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಕ್ಷಮಾವಣೆ ಹೇಳಿ ಕೊಂಡು, ತನ್ನ ಮಯೂರದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನು ಅವಹರಿಸಿದ ಸಿದ್ಧಪ್ಪನ ಚಿನ್ನದಿಂದ ನಗಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಭರವಸೆಕೊಟ್ಟನು. "ಬೇಡ ಮಾವಯ್ಯ, ಮಾತ್ರ ಅದೇ ಅಭ್ಯಾಸದ ಕೆಲಸ ವಾದೀತು. ವ್ಯಾವಾರದ ರಹಸ್ಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ? ನಾನೂ ನಿಮ್ಮ ಹಾಗೆ ತಾನೇ? ಚಿನ್ನ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ. ನಾನೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಳಿಯ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋದನು.

ಪ್ರತಿಕಾರ

ಅದೇಕೆ ಪದವಿಯವಳು ಕೆಳಗೆ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ
ಮೇಲೆ ಅದಾಗಿ ವಿವೇಚಿಸಿದ ದೇಶಿಯವಳು,
ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೋರಾಟಗಳು ದಾರುಣ
ವಾಗಿಯೂ ಅಮಾನುಷವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು.
ಒಮ್ಮೆ ಮರಾಠಾಸೇನೆಯ ಭಾರತದ ಮೇಲೆ
ಗುರು ಭರಿಸುತ್ತಿದರು. ಒಮ್ಮೆಲೇನು ಪರಿ
ವರವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

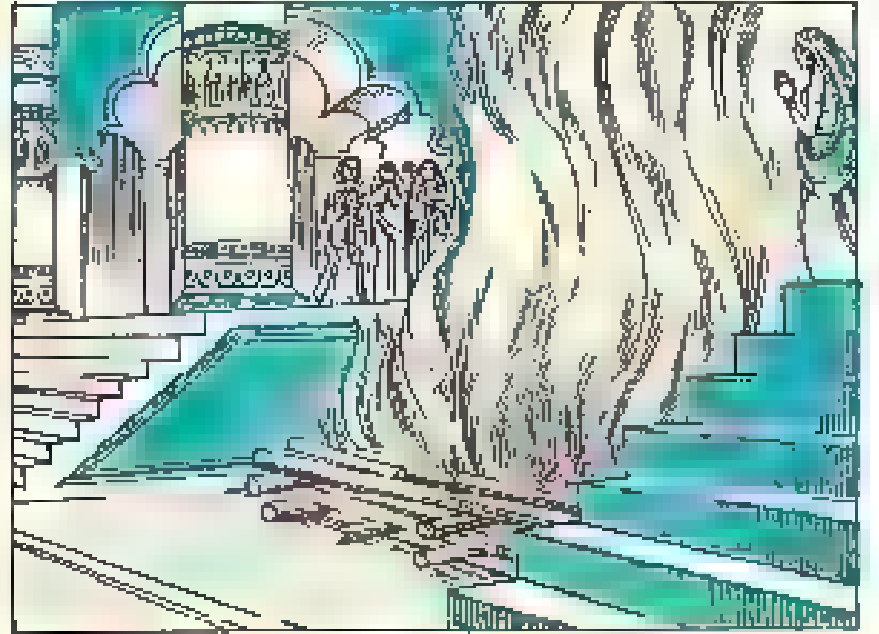
ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ಮರಾಠಾ ಮೇಲೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ
ಅದೇ ಪದವಿಯವಳು. "ಅದೇ" ದೇಶ
ಗುರು ಭರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇನು ಸಿಂಧು
ದೇಶದ ಮೇಲೆ ಮುಕ್ತ ಸೈನ್ಯವಾಗಿ ಅದೇ
ಸಾಂ ದೇಶಿಯವಳು. ಅದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ
ಅದೇ ಸೋತುಹೋದರು. ಅದೇ ಸಿಂಧು
ದೇಶದ ಮೇಲೆ ದೇಶಿಯವಳು.

ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅಲ್ಪ ಹಣಾಜನ ಅಳಿಯ
ಮಹಮ್ಮದ್ ಕಾಸಿಂ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯಾದನು.
ಅವನು ಒಂದಿ ವಂಶನೂ ಪಾಹಸಿಯೂ
ಅದವನು ಅವನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿ
ಸಿಂಧು ರಾಜನ ದುರ್ಗವನ್ನು ಬೀದಿಸಿದ್ದನು.

ರಾಜನೂ ರಾಜಕುಮಾರರೂ ಸತ್ತುಹೋದ
ಮೇಲೆ, ರಾಣಿಯೂ, ಅಕೆಯ ಸೋಸೆಯಂದಿರೂ
ಜೀತಿಯನ್ನು ಪೊರಿಸಿ ಅದರಲ್ಲಿ 'ಬೋಹಾರ್'
ಪೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅದರ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರಿಬ್ಬರೂ ಅಗ್ನಿಗೆ
ಅಹುತಿ ಯಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಕಾಸಿಮನ ಕೈಗೆ
ಸಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರು ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಮಂದಲಿಯರು.

ಸೇನಾಧಿಪತಿ ರಾಜನ ಬೀಳ್ಕೊಡವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿ ಹೋದನು ಸೈದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ತನ್ನ ಜತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು-ಒಬ್ಬಳ ಸಂಕೋಪ ಎಗಿತ್ತು ಅದನ್ನಾಗಿ.

ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಹೋಗಿ ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ತನ್ನ ಮಾವನಾದ ಅರ್ಧ ಹೂಗನ್ನಾಗಿ ಸಮಾಜಿಸಿದನು. ಅವನು ಅವರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ಮಿಲಿಫನಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಮಿಲಿಫನ ಅವರ ಸೊಂದರಕ್ಕಾಗಿ ಮುಗ್ಧನಾಗಿ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಜನಾನಿಬದ್ಧರಿಸಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನು ಒಂದು ದೂರ ಪೂರಕ್ಕೆ ಪಾಲಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮಿಲಿಫನು ಹಾಕು ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಮದುವೆ ಯಾಗುವೆನೆಂದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. ಆಗ ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯೊಬ್ಬರೂ, ಕಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ವಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನೆಂದು ಹೇಳಿ, "ತಮ್ಮ ಹೆಂಡಂದಿರನ್ನು ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನರಿಗೆ ಒಪ್ಪುವವನ ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ವಾದಿಕೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅರಸನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವ
ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುವುದು
ಅವನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ
"ಅವನು, ನಾನು ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ
ಕಾಣುವೆನು!" ಎಂದನು.

ಅರಸನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ದೂರವಾಗಿರುವ
ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುವುದು
ಅವನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ
"ಅವನು, ನಾನು ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ
ಕಾಣುವೆನು!" ಎಂದನು.

ಮುಖವನ್ನು ಕಾಣುವುದು
ಅವನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ
"ಅವನು, ನಾನು ಅವನ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ
ಕಾಣುವೆನು!" ಎಂದನು.

ಕಥಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಈ ಕಥೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟು ರೂ. ೨೫ ಗೆಲ್ಲಿರಿ!

?

ಹೆಸನ್ ಮತ್ತು ಅಲೀ ಎಂಬಿಬ್ಬರೂ ಆರೇಬಿಯಾದವರು ಒಂದು ಮೇಕೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕರಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಮೇಕೆ ತನ್ನದಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಷ್ಟಕ್ಕೂ ಬಗೆಹರಿಯದಿರಲು ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನ್ಯಾಯಾಧಿಕಾರಿ ಜುಹಾನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು ಫರ್ಯಾದಿ ಮಾಡಿಸಿದರು.

"ಏನು ನಿಮ್ಮ ತಕರಾರು?" ಎಂದು ಜುಹಾ ಕೇಳಿದ.

"ಸಾಹೇಬರೇ, ಈ ಮೇಕೆ ಚಿಕ್ಕತನದಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಬೆಳೆಯಿತು. ಅದನ್ನು ನಾನೇ ಬೆಳೆಸಿದೆ. ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಅಸಹ್ಯಾತ್ಯಾಗಿ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಹುಡುಕಿದಾಗ ಅದು ಈ ಪಾಪಿಷ್ಠ ಮುಖದ ಅಲೀಯ ಮನೆಯೊಳಗಿತ್ತು. ಕಡ್ಡೆಯಾ ಕಳ್ಳ ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ ನಾನೇ ಅವನ ಮೇಕೆಯನ್ನು ಕದ್ದೆನೆನ್ನುತ್ತಾನೆ, ಸುಳ್ಳಿನ ಪಿಂಡವವ!" ಎಂದ ಹೆಸನ್

ಅಲೀ ಕೂಡಾ ಆ ಮೇಕೆ ಚಿಕ್ಕತನದಿಂದ ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆಯಿತೆಂದೂ, ಈ ನಡುವೆ ಹೆಸನ್ ಕದ್ದನೆಂದೂ ಹೇಳಿದ.

ಜುಹಾ ಇಬ್ಬರ ಮುಖವನ್ನೂ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, "ಇಬ್ಬರೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪರಸ್ಪರರ ಹೋರಾಟ ಬರುವ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಲೀ ಮುಖ ನೋಡಿ! ಮೇಕೆಯ ಮುಖದ ಪ್ರತಿ ಅಚ್ಚು ಮೇಕೆ ಅಲೀಯದೇ" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವರ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಕತ್ತೆಯನ್ನೇರಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟ.

ಹೆಸನ್ ಅತ್ಯಂತ ಕೋಪದಿಂದ ಜುಹಾನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, "ನಿಜವೇ ಮತ್ತೆ! ಅದಕ್ಕೇ ಆ ಎರಡು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಕತ್ತೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ!" ಎಂದನು.

★

★

★

ಮೇಲಿನ ಕಥೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಆಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಪೋಸ್ಟುಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು ವಿಳಾಸದೊಂದಿಗೆ ಬರೆದು "ಕಥಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ" ಬೆಂದವನಾಮ, ೨ & ೩ ಆರ್ಕಾಡ್ ರೋಡು, ವಟವಳಿ, ಮದ್ರಾಸು - ೬೦೦೦೨೨ ಎಂಬ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿರಿ.

ಇದು ಏಪ್ರಿಲ್ ೧೫ ರೊಳಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ "ಪೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ" ಬರೆದಿರಬಾರದು. ಫರಿತಾಂಶ '೭೭ ಜೂನ್ ಬೆಂದವನಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಫಿಲ್ಮವಿರುದು ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫರಿತಾಂಶ- ಗುಂಪಿಗೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬನ ಬುದ್ಧಿ ಸಾಕು
ಕಳುಹಿಸಿದವರು ಸತ್ಯವತಿ, C/o. ಕೆ. ಎಸ್. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ, ಗ್ರಾಮ ಲೇಖಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಬಾಗಲೂರು,
ಚಿನ್ನರಾಯ ಪಟ್ಟಣ, ಹಾಸನ್ ಜಿಲ್ಲಾ.

ಫೋಟೋ ತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ದೂ. ೨೫
 ಗೆದ್ದ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳು ೧೯೭೭ ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ

T. V. Seshagiri

D. N. Shirke

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿಹೊಂದುವಂತ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ತೀರ್ಪಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು.
- ★ ಎಕ್ಸಿಲ್ ಗಿರಿರೋಳಿಗೆ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲಪಬೇಕು. ಅಮೇರೆ ಬಂದ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.
- ★ ನಮಗೆ ಬಂದ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂಪ್ಯಾ ೨೫ ಬಹುಮಾನ.
- ★ ತೀರ್ಪಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟುರಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಜೇರೆ ವಿಷಯ ಒರೆಯ ಬಾರದು. ವಿಳಾಸ: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು - ೬೦೦೦೨೭

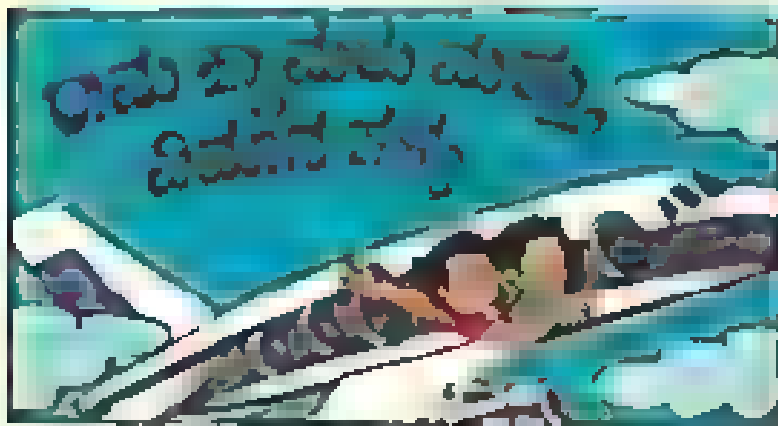
ಫಿಬ್ರವರಿಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಯಾರದೋ ಯಾರಿಗೋ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ನನ್ನದೇ, ನನಗೇ

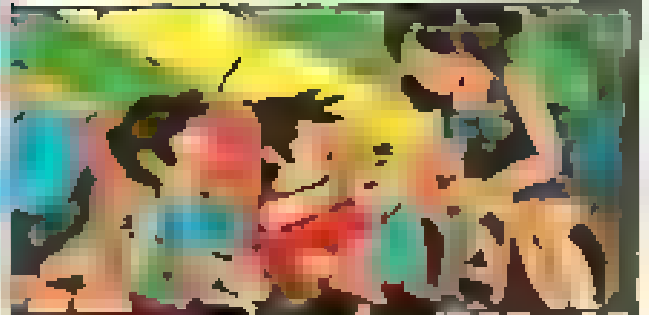
ಕಳುಹಿಸಿದವರು ನಾಗರಾಜ ಸಾಟೀಲ,

S/o ಜಿ. ವಿ. ಪಾಟೀಲ, ಹೊಸಮನೆ ಬಡಾವಣೆ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪುನಃ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

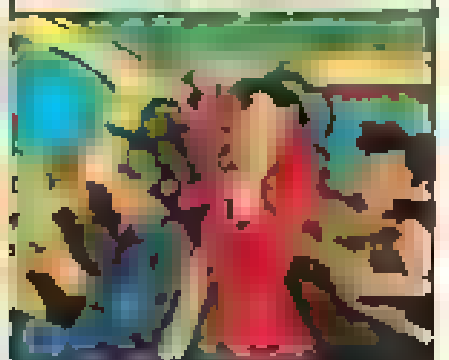
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪುನಃ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪುನಃ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ

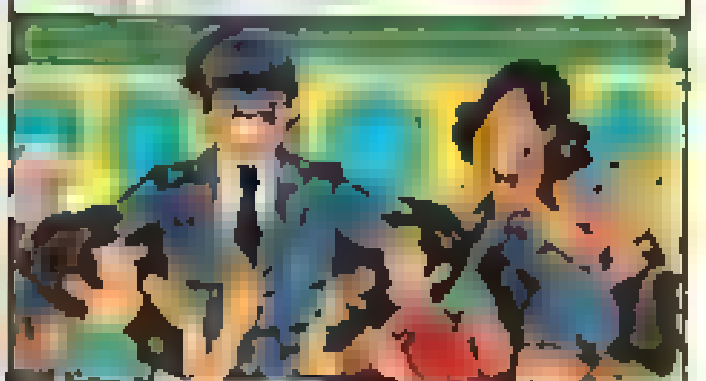
ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪುನಃ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪುನಃ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ
ರಾಜ್ಯ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಪುನಃ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ

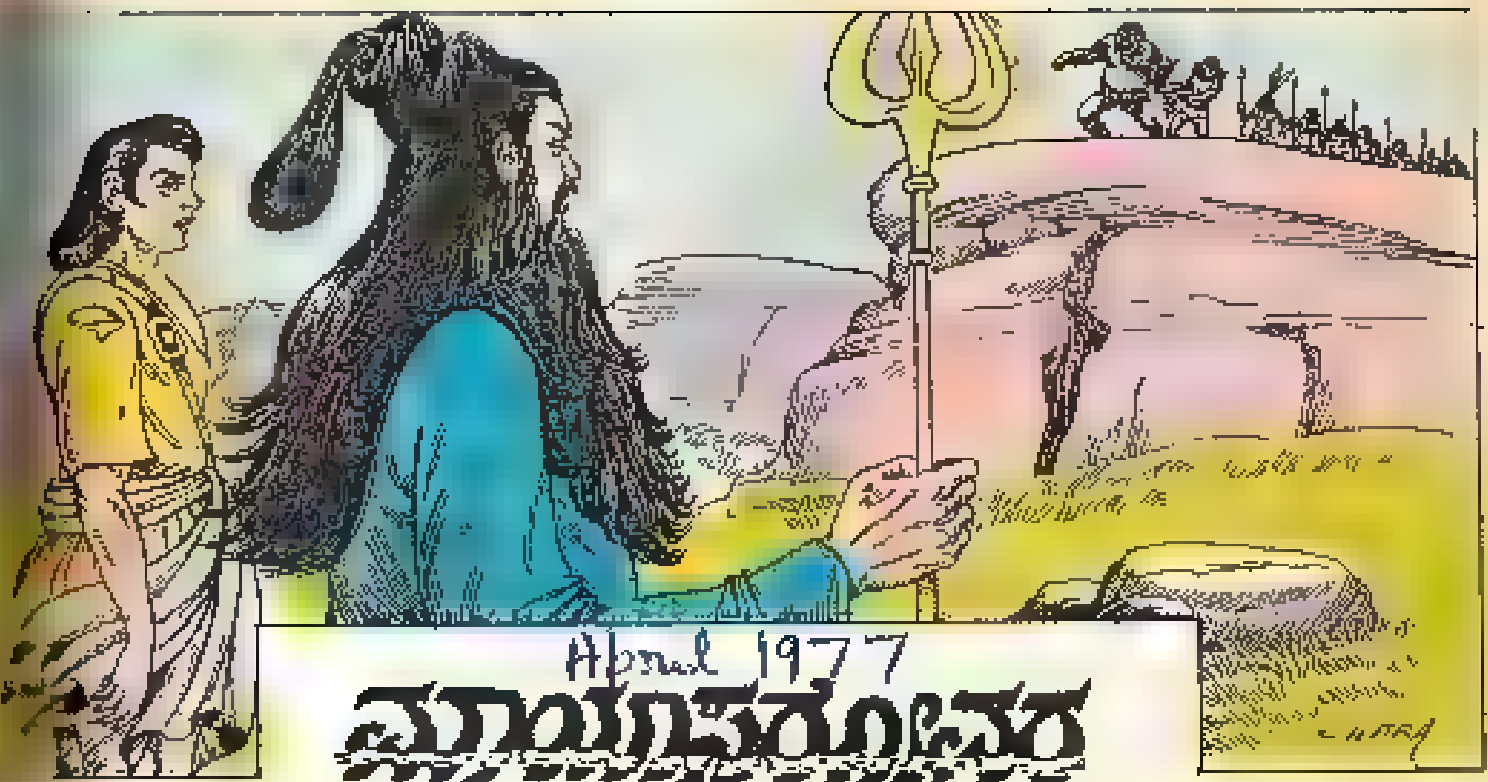
ರವಿಚಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ್ ಬರಹ

ಕಾರ್ಪ್ ಪಾಪಿನ್ಯಾ

ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

5 ಹಣ್ಣುಗಳ ಮಾರಗಳು -
ಉಸರಿ, ಅಮೋಘ, ವಿಶೇಷ,
ಕಿತ್ತಳೆ ಮತ್ತು ಮುಸಂಬಿ.

April 1977
ಮಾಯಾಕರೋವರ

೧೫

[ಕುಳ್ಳರರಾಣಿಗೆ ಶತ್ರುವಾದ ಗಂಧಗುಡ್ಡ ಎಂಬವನು ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಂದ ನರವಾಸರವರ ಮೂಲಕ ಜಯ ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನರವಾಸರವನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಶತ್ರು ಕೃಪಾಣ ಜಿತ್ತುವೆಂದು ಜಯಶೀಲನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಜಯಶೀಲನು ಬಿಟ್ಟ ಬಾಣವು ನರವಾಸರವನ್ನು ತಾಗಿತು. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಪತಿ ತನ್ನವರೊಂದಿಗೆ ಶತ್ರುಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ತೆಗೆದನು.]

೧. ರಾಣಿಯು ಸೈನಿಕರ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ, ರಾಣಿಯ ಸೇನಾಪತಿ ಕುಳ್ಳರ ದನಾಂಕದ ಅಧಿಪತಿ ಗಡೇ ತನ್ನ ಭಟರೊಬ್ಬರೂ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದುದರಿಂದ ಕೂಗಿಕೂಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡುಕಿದನು. ಅದೇ ಕುಳ್ಳರ ಸೈನಿಕರು ಭಲ್ಲೆಯನ್ನು ಕೂಗುತ್ತಾ ಮೊದಲ ಕೂಗುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರಿದರು.

೨. ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚು ಮಾಜ್ಜಾಗಿ ಹಾರುತ್ತಿ ನರವಾಸರವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಕೃಪಾಣ

ಜಿತ್ತುವನು, ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಂದು ಕುಳ್ಳರೂ ಹಣಗಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು ಅವರಿಗೇಗೆ ಹೊರಗಿನ ಶತ್ರುಗಳೊಂದಿಗೆ ನರವಾಸರವೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಂಟಕವಾಗಿತ್ತು. ಕುಳ್ಳರು ಅದರ ಕೈಕಾಲುಗಳೆಡೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಅದನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹಯಶೀಲನು ನಿಂತಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಬೆಟ್ಟದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗಡೇ ಗುಡ್ಡನ ಕಡೆಯವರನ್ನು ಕೋಡಿ ಸಿದ್ಧನಾದ ಧರನೊಂದಿಗೆ, ಸಾಧಕ, ಸಾಮಿಗ ರಾಣಿಯ ಸೈನಿಕರಿಗೆ

" ಚ ರ ನ ಮ ಮ "

ಕುಡಿಯುವುದರ ಹೊಂದರೆ, ಅವಳ ಶತ್ರುಗಳು ಅವಳ ಕಡೆ ಸವರನ್ನೆಲ್ಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ಹತಮಾಡುವ ರೀತಿಯ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತು ಹಾಕಿಕೊಂಡ ವೇಷವೊಡಿದೆಯಾ? ಅಬವಿಕರ ಹಾಗೆ ಪೂಜಾಕು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ಅದರೂ ಅವನ ಕೆರವ್ಯರದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಅವನೂ ನನ್ನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದಿರ.ವನೋ ಏನೋ? " ಎಂದನು, "ಅವನಿಗೆ ಆ ಸರವಾಸರದಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ವೇಚನೆಯಾಗಿರಬೇಕು!" ಎಂದು ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನು ನಕ್ಕನು.

ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನೊಂಕೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಸರ ವನು ಮೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲದೆ ತೋರಿತು, ರಾಣಿಯು ಕೈಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಎಂದು ಅವನು ರಾಣಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, "ರಾಣೀ ನೀನು ಇಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ನೋಡುತ್ತಿರು ನಾವು ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯ ಕಡೆಗೆ ಸಹಾಯಕರಾಗಿ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಶತ್ರುವಾದ ಆ ಕಳ್ಳರ ಗುಂಪನ್ನೂ, ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತುವನ್ನೂ

ಒಂದೊಂದು ಕೈ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ನೀನು "ವಿಧೇಯರೇ" ಎಂದನು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನಿಂದ ನೂರಾರು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಸೀಳುವಂತೆ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ಹಲವಾರು ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತುಗಳು ಜಯಶೀಲನೂ ಸಾಧಕನೂ ಅತ್ತ ನೋಡಿದರು, ಭಯದ ಹಾರಾಟ ನಿಂತುಹೋಗಿತು,

ಅದರ ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಟ್ಟುಗಳ ಸರಪಳಿ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತು ಒಬ್ಬನೇ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿತ್ತು ತೆಳುತ್ತಾ ನಟ್ಟಿಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಅಗಾಧ ಕೆಳಗೆಡೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯ ಕೆರವ್ಯರದ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು, ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತುವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಧಯವಾಗುವುದೂ, ಅವನ ಮುಂದೆ ಅದು ಹಂತದ ವಿಧೇಯತೆಯಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಅವರೇ ಅದ್ವೈತನಿರ್ದೇಶನ ಅದಕ್ಕೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

"ಸಾಧಕಾ, ನರವಾಸರವು ಮತ್ತೆ ಅವನ ಬಿಡು ಪಾವತಿ ಇನ್ನು ಅವನ ಅವನು ಹೇಳಿ ಕೇಳುತ್ತದೆ, ಅದರಿಗೆ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಡೆಸಬೇಕು ಅದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ, ರಾಣಿಯ ರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಹೆಚ್ಚುವುಂದಿ ಸಾಯುವ ವಿನಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ಸರವಾಸರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಭಯ ಹುಟ್ಟಿಸಬೇಕು ಉಂ, ಬೇಗ ಬಾ!" ಎಂದ ಜಯಶೀಲನು ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿಹಾರಿ ತೊಡಗಿದನು. "ಜೈ ಮಹಾಕಾಳಿ!"

ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನೂ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಇಬ್ಬರೂ ತೀವ್ರಗತಿಯಿಂದ ಹೋಗಿ, ಇಬ್ಬರೂ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಲೆಪಲು ತುಸುದೂರ ಕುಳ್ಳಿರ ಸೇನಾಪತಿಯ ಬಳಿಗೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ, "ನೀನು ಪತಿಯೇ, ನಿನ್ನ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲುವಂ ನರವಾಸರವು ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದೂಡುತ್ತ

ಬಿಸುಯುವ ಆವಾಯವಿದೆ ನೋಡು" ಎಂದರು
ಅದನ್ನು, ನೀವು ಆ ಭಯಂಕರವಾದ ಪರ್ವತ
ಗ್ರಂಥಿಯಿಂದಲೂ, ಆ ಮಹಾಕಾಯ ಮಾನವ
ರಲ್ಲೂ ಗಂಡಾಂತರವಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ
ಈ ನಾವು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಗಡೇಗುಡ್ಡ
ನ್ನು ಅವನ ಒಂಜರನ್ನೂ ಸಮ್ಮ ಭಲ್ಲಗಳಿಗೆ ಬಲಿ
ಮಾಡಿ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಣವೆಗೆ ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತೇವೆ
ಎಂದರೆ ಸವಾಗಿ ಹುಲ್ಲಿನ ಸಮಾಪದವರು,
"ಹೌದು ಆವರು ಇಂಥ ದುಷ್ಟತನ ಮಾಡಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ"
ದ ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಧಿಪತಿ.

ಛೇ ಛೇ ! ನಿನ್ನ ಶೂರತನದ ಮಾತುಗಳೂ
ಗಿಣಿ ಮೊನೆಗಳೂ ಬೆನ್ನಾಗಿವೆಯಾದರೂ, ದುಡುಕಿ
! ಆವಾಯವಾಗಬಾರದಷ್ಟೆ? ನೀನು ನೆನದ
ಬಿಸುಯತೆಯೇ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ನೀನು ದೇವಜಾತಿಯ
ನೀ ರಾಕ್ಷಸ ಜಾತಿಯವನೋ ಅಲ್ಲವಷ್ಟೆ?
ಇದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಮಿತಿ ಬೇಕು. ನೀವೆಲ್ಲಾ
ಮರಣ ಕುಳ್ಳ ಜನಾಂಗವೆಂಬುದೂ ನೆನಪಿರಲಿ!"

ಎಂದು ಹುಸು ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳಿದ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ
ಜಯಶೀಲನು, ಹಾಗೆ ಕೋಪ ಮಾಡುವುದು
ಒಳಿತಲ್ಲವೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೈ ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿದನು. ಅದೇ
ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತುವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ನರ
ವಾಸರವು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಂಡೆಯ ತುಂಡನ್ನು
ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿತು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನು ಕೋಪದಿಂದ
ಹುಬ್ಬುಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡು 'ಛೇ ಛೇ' ಈ ವಾಸ
ರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಬಿಸುಡುವುದೋದರ ಹೊರತು ಮತ್ತಾವ
ವಿದ್ಯೆಯೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇನೋ? ಬಿಸುಡಲಿಕ್ಕಾದರೂ
ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಗುರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶೂಲದಿಂದ
ಒಂದೇ ತಿವಿತಕ್ಕೆ ಅದು ನೆಳುಕಿವಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡು
ತ್ತೇನೆ ನೋಡಿರಿ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಶೂಲವನ್ನೆತ್ತಿ ಆ
ವಾಸರದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಹೋದನು.

ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನು ಅವೇಡಗೊಂಡು ದುಸ್ಸಾಹಸಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತಂದಾಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ಜಯ
ಶೀಲನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಅವನು ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನಿಗೆ

“ನಿಜ್ಜಾ!” ಎಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ ಹೊರ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಣ ಹೂಡಿ ನರವಾಸರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟನು.

ಬಾಣವು ಗುರಿ ತಪ್ಪಿ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತುವಿನ ಕೈಯ ರ್ಲಿವು ಕಬ್ಬಿಣದ ಸಂಕಲೆಗೆ ತಾಗಿತು. ಆ ಎಟಿಗೆ ಸಂಕಲೆ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಜಾರಿ ಲಣತಗನೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು. ಲೂಡಲೇ ನರವಾಸರವು ಕಲ್ಲನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಕೆಳಗೆ ಹಾಕಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅದರ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತು ಹಾರಿ ಸಂಕಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನರವಾಸರವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಳೆದನು. ಆಗಲೇ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದವನು ಬಗಾರಂಬಿದನು ನೋಡಿ, ಏನೋ ಗುರುತು ಹಿಡಿದವನಂತೆ “ಹಿಹೋ! ಇವನೋ!” ಎಂಬ ತನಗತಾನೇ.

ಈ ನೆನಪು ಬಲವಾದಂತೆ ಭಯದಿಂದ ಲೂ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದಲೂ ಲೂ-ಓ ನ ತುಗಿತೊಡಗಿದನು. ಓದಿಬದವರೇಗೂ ಅವರಾರೋ ಸಾಧಾರಣ ಮನುಷ್ಯ ರೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದನು. ಆ ಜಯಶೀಲ ಇಂಥಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ

ಬರುವುದೆಂದರೇನು? ಯಾವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ವರೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ? ಅವನ ಜತೆಬಿಲ್ಲಿ ಕೂರನ ಕಾಣುವ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನನ್ನು ಅವನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಯಶೀಲನೊಂದಿಗೆ ಆ ಮಂತ್ರವಾಯಂತಹನನ್ನು ಕಂಡು ಅವನಿಗೆ ಇನ್ನಿತರ ಹೆದರಿಕೆಯೇ ಆಯಿತು.

ಮರು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ಭಯವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಯಗೊಡದೆ ಸಮಾಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತು ಗಡೆಗುಡ್ಡವನ್ನು ನೋಡಿ, “ಗಡೆಗುಡ್ಡ, ಇದೀಗ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹತಮಾಡಲು ವಶ್ಯವು ಸಮಯವಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ಲುಬೀಣ ಹಿಡಿದವನು ರುದಿಂದಲೇ ಸಮೃದ್ಧರ ಪ್ರಾಣಗಳನ್ನೂ ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂಬ ನರವಾಸರವು ಮೃಗವಾಣುದರಿಂದ ಬಾಣದೇ ತಗಲಿದರೂ ತಾಳಿಕೊಂಡೀತು. ಇಂಥಾ ಬಿಲ್ಲಿನ ಮೃಂಥಮರು ಸಾಯುವುದೇ ಸರಿ!” ಎನ್ನು ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತು ನರವಾಸರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಳೆದೊಯ್ಯುವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದನು. ಆಮಾತು ಕೇಳಿ ಗಡೆಗುಡ್ಡನಿಗೂ ಭಯವಾಯಿತು.

ಗಡೆಗುಡ್ಡನು ಜಯಶೀಲ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕರ ಸಂಪ್ರದೇಹದಿಂದ ನೋಡಿ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು “ಅಯ್ಯಾ, ಮಹಾಕಾಯ! ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅಲ್ಲಿವೆನ್ನಲಾರೆ. ಆದರೆ ನೀವು ನರವಾಸರವೊಂದಿಗೆ ಒಂದೇ ರಭಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಬಿಲ್ಲು ಹಿಡಿದವನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಟ ರಾಣಿಯ ಸೈನಿಕರನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ಬಲಿಹಾಕಿ ಚೆಲ್ಲಿಬಿಡ. ನಮಗಿರುವ ಎರಡುಬಾಲು ಶಕ್ತಿ ಸಾಧನವೆನಿಸುಗೂ ಇದ್ದೀತಲ್ಲವೇ?” ಎಂದನು.

ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತು ಗಡೆಗುಡ್ಡನನ್ನು ಕಣ್ಣು ಕರಣ ನೋಡಿ, ನರವಾಸರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಯುತ್ತು. “ನನ್ನನ್ನು ಏನಂದಾಕೊಂಡೆಂದೋ ಗಾಳಿ

ಗುಡ್ಡಾ? ನಿನ್ನ ತಲೆಯ ಮೇಲಿರುವ ಗರಿಗಳ
 ಉಪನಾದ ರಣಹದ್ದು ಎಂದೂಕೊಂಡೆಯಾ? ಅಣ್ಣ
 ಬಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅವರಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಂತೆ? ಈ
 ಕೋತಿ ಪುರಾಣದ ಹಸುವನಾನೂ ಅಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ
 ಬಾದೇಬಾರಿಗೆ ಆಗಬೇಕೆಂಬ ಅವಸರಕ್ಕೆ ಇದು ಬಾಳೇ
 ಹಣ್ಣು ಎಂದೂಕೊಂಡೆಯಾ? ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆಹರಟೆ
 ಬೇಡ. ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿದೆ.
 ಸುಮ್ಮನೆ ಹರಟದೆ ಮೊದಲು ನೀವೆಲ್ಲಾ ಜೀವ
 ಗೊಂದಲಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಗುಡಾರ ಸೇರಿ
 ಇಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?" ಎಂದನು.

ಗಡೇಗುಡ್ಡ ಮತ್ತೇನೂ ಉಪಾಯಗಾಣದೆ, ತನ್ನ
 ಉಚರರಿಗೆ ಬೆಟ್ಟವಿಳಿದು ತಮ್ಮ ಕೀರಿಗೆ ಹೋಗಲು
 ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡಿದನು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಬಗರು
 ಏಳುತ್ತರೂ, ಭಲ್ಲೆಗಳ ವೀರರೂ ಬೇಗಬೇಗನೇ
 ಬೆಟ್ಟವನ್ನಿಳಿಯ ತೊಡಗಿದರು.

ಹಾಗೆ ಶತ್ರುಗಳು ಓಡಿಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ
 ಗುಂಪಿನ ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯೊಂದಿಗೆ, "ತ್ವರೆ
 ಗಳಿಸಿ ಸೇನಾಧಿಪತೀ! ಇದೇ ನಿನಗೆ ಸರಿಯಾದ
 ಉಪಾಯ. ಸಮೀಪದವರ ಮೇಲೆ ಭಲ್ಲೆಗಳನ್ನು
 ಬೀಸೋಗಿಸಿ. ದೂರದವರ ಮೇಲೆ ಬಂಡೆಗಳನ್ನು
 ಬೀಸಿ. ಅನೇಕ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ
 ಕಳುಹಿಸಬಹುದು. ತೋರಿಸಿರಿ ನಿಮ್ಮ ಚುರುಕುತನ"

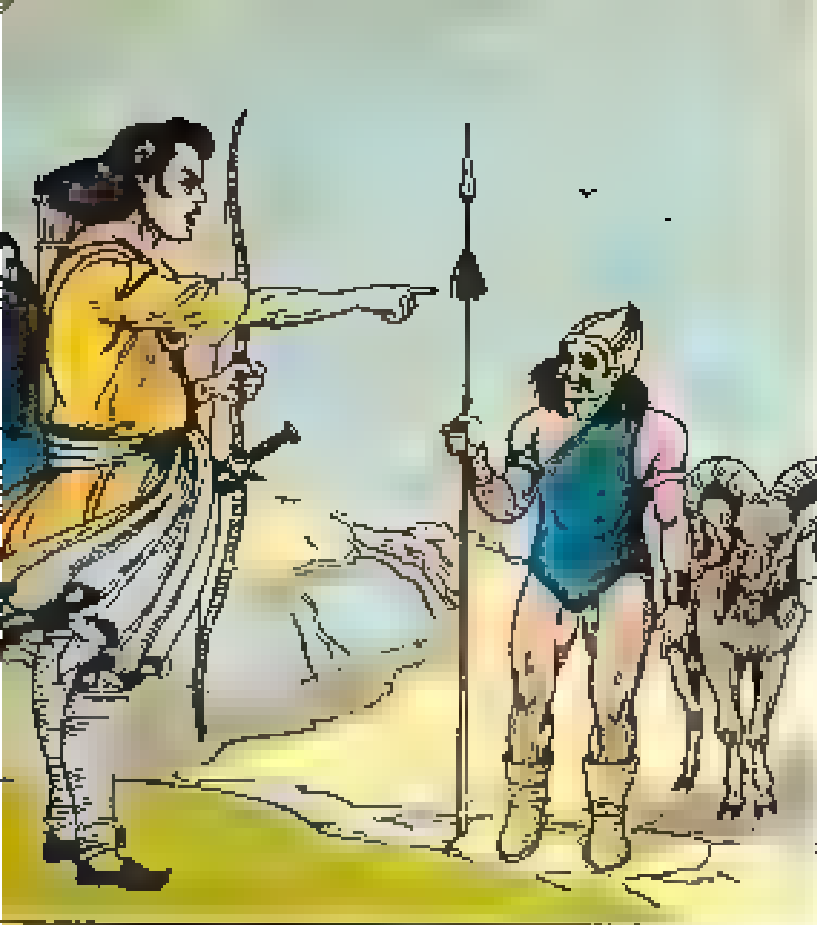
ಇದು ಹುರುಡಿಸಿದನು.
 ಶತ್ರುಗಳು ತಾವಾಗಿ ಬೆನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಓಡುವುದಿಲ್ಲ
 ಎಂದು ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಧಿಪತಿಗೆ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ
 ಬೇಡಾಯಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಭಟರಿಗೆ ಬೋರಿಸಿದ
 ಬಿಟ್ಟು ಮಾಡುತ್ತ, "ಓ ವೀರಶೂರ ಗಡೇಕಾರಿ
 ಬರೇ! ಹೆಬ್ಬುಲಿಗಳ ಹಾಗೆ ರಣಸಿಂಗಳ ಹಾಗೆ
 ದ್ರೋಹಿಗಳು ಗಡೇಗುಡ್ಡನ ಗುಂಪಿನವರನ್ನು
 ಭಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಸೀಳಿ! ಭಲ್ಲೆ ಕುಳ್ಳ ಮಲ್ಲ
 ಗಿರಿ! ಭಯಂಕರ ಮೃಗ ಓಡಿಹೋಗುತ್ತದೆ!

ಅದರ ಭಯ ಸಮಗಿಲ್ಲ. ಓಡಿರಿ! ಓಡಿಯಿರಿ! ಪಡಿ
 ಹಾರಿಸಿರಿ!" ಎಂದು ಬೋರಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ತಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಪದಾತುಗಳಿಂದ ಕೆಳಗಾಣೆಯ
 ಭಟರೆಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹಗೊಂಡು ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ
 ವೀರಗರ್ಜನೆ ಮಾಡುತ್ತ, ಬೆಟ್ಟದಮೇಲಕ್ಕೆ ಹೋದರು.
 ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಟಗರುರಾವು
 ತರೂ ಭಲ್ಲೆಯ ಭಟರೂ ಸಿಕ್ಕಿದರು. ರಾಣಿಯ
 ಭಟರು ಅವರನ್ನು ಭಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ತಿವಿದು ಇಳಿಜಾರು
 ರಾಗಿರುವ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹೊರಳಿಸ ತೊಡಗಿದರು.
 ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಭಲ್ಲೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು
 ತನ್ನ ಬಗರು ವಾಹನವನ್ನು ಅತ್ತಿ ತ್ತ ಓಡಿಸುತ್ತ
 ಭಟರನ್ನು ಉತ್ಸಾಹಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವರ ಟಗರು
 ಗಳೂ ಈ ಬಗೆಯ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ನುರಿತ
 ಸೂಚನವುಗಳೇ.

ಹಾಗೆ ಕುಳ್ಳಕುಳ್ಳರ ಗುಂಪಿನ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧವು
 ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಜಯಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದ

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಅಚ್ಚೆಡೆ ನೋಡಿದಾಗ, ಗಡೇಗುಡ್ಡವ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ನರವಾವರವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕೃಪಾಣಜತ್ತು ಕೂಡಾ ಕಾಣಿಸಿದನು.

ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನು ಶೂಲವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, "ಜೈ ಮಹಾಕಾಳಾ!" ಎಂದು ಗುಡ್ಡಬೆಟ್ಟಗಳು ನಡುಗುವಂತೆ ಶೂಗಿ "ಜಯಶೀಲಾ! ನೋಡುತ್ತಿರುವನು? ಆಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುವುದೇ ಈ ಗಡೇಗುಡ್ಡನ ಕಡೆಯವರ ಕೇರಿ ನಾವು ಹೋಗಿ ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೃಪಾಣಜತ್ತನ್ನೂ, ಅವನ ಅಬಲ ಕೋತಿಯನ್ನೂ, ಗಡೇಗುಡ್ಡನ ಕುಳ್ಳರ ಗುಂಪನ್ನೂ ನೆಲ ಸಮಮಾಡಿ ಒಂದುಬಿಡೋಣ. ಅವರೆಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಹೆದರಿ ಮುದುಡಿರುವ ಈ ಸಹಾಯವೇ ಸರಿಯಾದ ಸಹಾಯ ಒಂದೇ ಬಾರಿಗೇ ದೊಡ್ಡ ವಿಜಯ!" ಎಂದನು. ಸಿದ್ಧಸಾಧಕನ ಹುಟ್ಟು ಉತ್ಸಾಹದ ಮಾತು

ಕೇರಿ ಜಯಶೀಲನು ಕಿರುನಗೆ ನಕ್ಕು, "ತುಂಬಾ ಬಲವನ್ನು ಹತ್ತಿಯಹಾಗೆ ಎಣಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೆದರಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಅವರ ಕೇರಿಯಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು. ತುಂಬಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಆಗೋ ನಮಗೆ ಈ ಗಡೇಗುಡ್ಡಂದಿರ ಮೇಲೆ ಹಗ್ಗದಂತಹ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ, ಅಗತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ವಾದರೆ ಅವರಿಗೂ ಕುಳ್ಳರಾಣಿಗೂ ಏನಾದರೂ ರಾಜಿಯಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ನೋಡಬೇಕು. ಅದನ್ನೇ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮ ಶತ್ರುವಾದ ಕೃಪಾಣಜತ್ತುವಿನ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಗೆ? ಅವನು ಗಿರಿಸುತ್ತಿರುವ ನರವಾನರದ ಸಂಗತಿ ಏನು? ಅದರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆ ದುಷ್ಟನು ಈ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಇರುವ ಸಾವಿರ ಹೆರದಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ವರ್ತಿಯಾದಾನು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ನೋಡುವ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದ ಸಿದ್ಧಸಾಧಕ.

ಜಯಶೀಲನು ಅವನಿಗೆ ಏನೋ ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿರಲು, ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, "ಅಯ್ಯಾ, ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪಣಿಯಾದರೆ, ಸಹಾಯವೂ ದೊರೆತರೆ, ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಏಳಿದು ಹೋಗಿ ಗಡೇಗುಡ್ಡನ ಕೇರಿಯೊಳಗೆ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತವಾಗಿ ಕೆತ್ತು ನಾಶಮಾಡಿ ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತೇವೆ. ಏನು ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆ? ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಜಯಶೀಲನು ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದುಬಾರಿ ನೋಡಿ ಆ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತ, "ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯೇ! ನಿನ್ನ ಧೈರ್ಯವೂ ಸಾಹಸವೂ ಮೆಚ್ಚತಕ್ಕದ್ದೇ. ಇಲ್ಲಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಷ್ಟು ಶತ್ರುಗಳ ಕೊಂದಿರುವಿರಿ. ಉಳಿದವರೂ ನರವಾನರ ಸಹಿತ ಕೇರಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನಿಮಗೆ ಜಯ.

ಇನ್ನೂ ದಾಳಿಮಾಡಿದರೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ
ಕೊತಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆಪ್ತೇಹೊರತು ಅದರಿಂದ
ಕಿವಿ ಜಯವೆಂಬ ಹರ್ಷಕ್ಕೇನೂ ಸತ್ಯ ಉಳಿ
ವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು

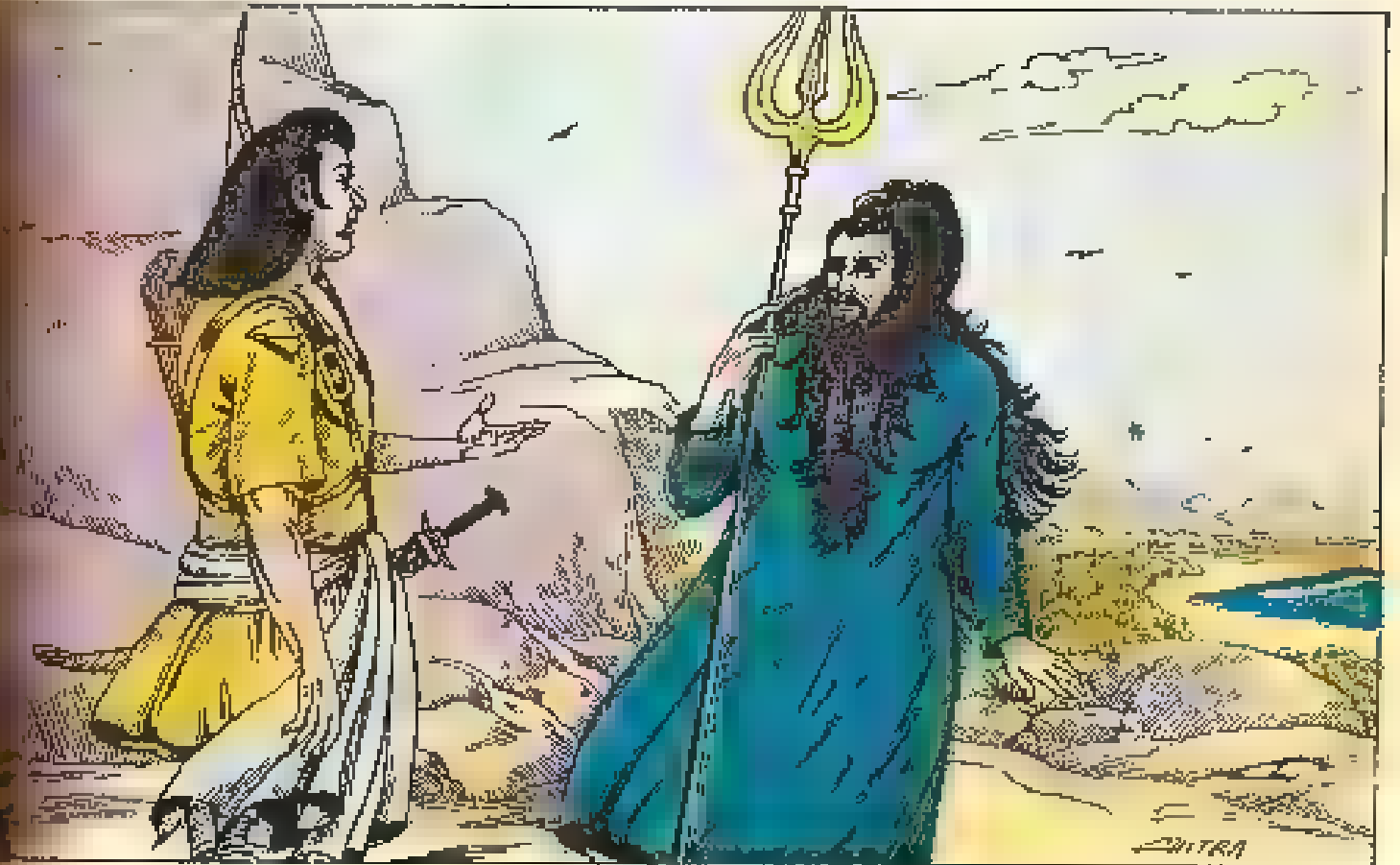
ಮುಗಾದರೆ ನಾವು ಈಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು
ಆಜ್ಞೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಕುಳ್ಳರ ನಾಯಕ
ನೊಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ ಬೆಟ್ಟದಿಂದಿಳಿದು ನಿಮ್ಮ ರಾಣಿಯ
ಗೆ ಹೋಗಿರಿ. ಅಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಕೇರಿಗೆ ತಕ್ಕ
ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಮಗೆ ಬಂದಂತಹ
ಗೋಚನೆಯೇ ಶತ್ರುಗಳಿಗೂ ಬಂದಿರುವುದೆಂದು
ಕೊರಗಿರಿ. ಅವರು ಹಲಾತ್ತಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬಂದು
ಬಂದಂತ ತಕ್ಕ ಜಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿರಿ. ಹೋಗಿರಿ.
ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನಿಮ್ಮ ಕೇರಿಗೆ ಬರುತ್ತೇವೆ "

ಕುಳ್ಳರ ಸೇನಾಧಿಪತಿ ಜಯಶೀಲ ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕರಿಗೆ
ಕೋರಿಸಲು ಒಬ್ಬ ಕುಳ್ಳಭಟನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ
ಉಳಿದವರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಎಲ್ಲರೂ

ವಿಜಯಧ್ವಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಇಳಿದು
ತಮ್ಮ ರಾಣಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು.

ಜಯಶೀಲನು ಗಡೇಗುಡ್ಡದ ಕೇರಿಯನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತನು. ಸಿದ್ಧ ಸಾಧಕನು
ಅವನನ್ನೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ. "ಜಯಶೀಲಾ,
ಹಾಗೆ ನೋಡುತ್ತ ಏನೋ ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆ
ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲಾ? ನಾವು ಸುಮ್ಮನುಮುನೆ
ಈ ಕುಳ್ಳರ ಗುಂಪಿನವರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ
ಕೊಂಡಿದ್ದು ನಮ್ಮದೇ ತಪ್ಪು." ಎಂದನು

"ನಾವು ಬೇಕೆಂತಲೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ
ವಲ್ಲಾ? ಸಾಧಕಾ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಆ ಮೊಸಳೆ
ಯಾಕಾರದ ದುಷ್ಟ ಪುಕರಕೇತು. ನಾವು ಹಲವಾರು
ದ್ದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲ
ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಹೀಗೆ ಬಿದ್ದವರು. ಇಲ್ಲಿ
ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಈ ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ವ್ಯವ
ಹಾರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವುದನ್ನು ಕೋಡಿದರೆ ಅಶ್ವರ್ಯ
ವಾಗುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ನಾವು ಈ ಪ್ರಾಂಶದಿಂದ

ಹೊರಬಿಡುಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ. ಆ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಯೇ ತೀರಬೇಕು" ಎಂದ ಜಯಶೀಲ.

"ಮಹಾಕಾಲನ ದಯದಿಂದ ಆ ಕೆಲಸ ಎರಿಸಿ ಲಿಕ್ಕೇ ಶಾವಿಲ್ಲಿ ಬಂದಿರಬೇಕು. ಆ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತನಿ ನೊಂದಿಗಿರುವ ಕ್ರೂರ ಯುಗವನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೊಂದು ಅದರ ಜೊತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಬೇಕು. ಬಾರಯ್ಯ, ಹೋಗೋಣ. ಬೋದ ತಪ್ಪುವಷ್ಟು ಹಸಿವೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕುಳ್ಳರಾಗೆಯ ಗೂಡಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಜಿಕ್ಕುಸಾಧಕನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟನು.

ಜಯಶೀಲನೂ ಅಪಸೋದಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಇಬ್ಬರೂ ಅವನು ಇದೂ ಮಾತಾಡುತ್ತ ಕೆಳಗಿಳಿದು. ತ್ತಿರುವಾಗ, ಕೆಳಗೆ ನಾರಗಳ ಹಿಂದೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಗಡೇಗುಡ್ಡನೂ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತನೂ ತಮಗುಂಟಾದ ಅಪಜಯಕ್ಕೆ "ನೀವೇಕಾರಣ" ಎಂದು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ತಪ್ಪುಸಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

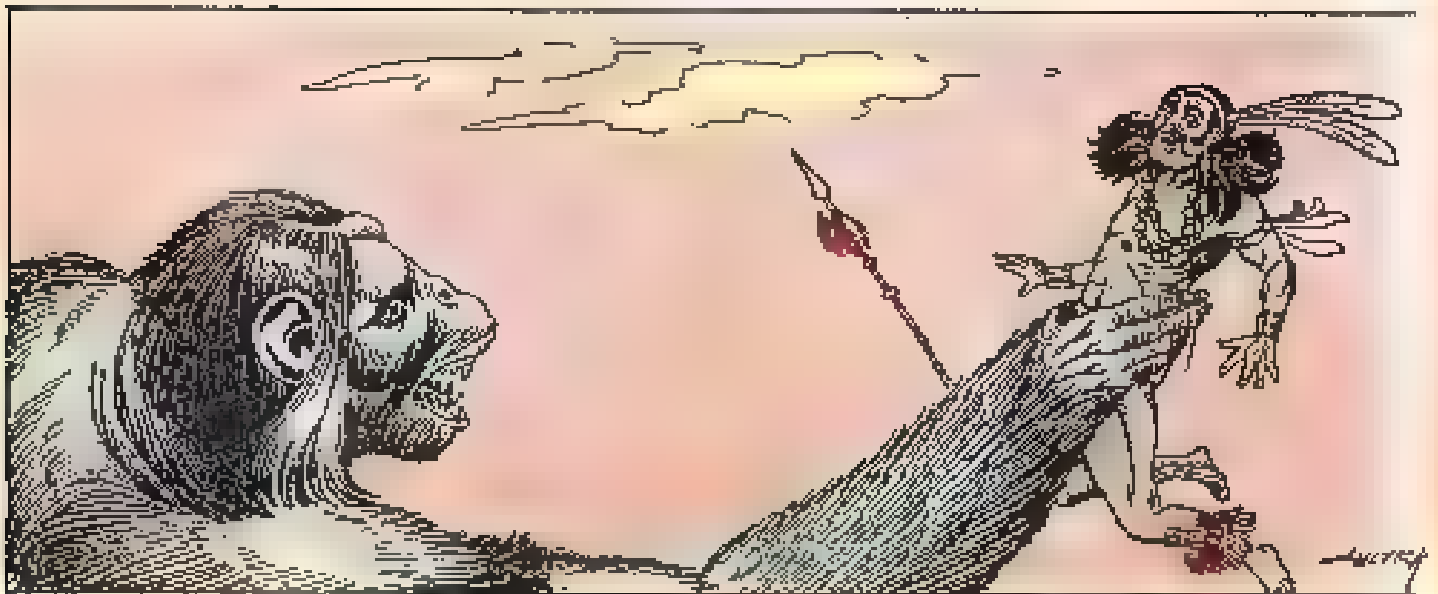
"ಅಯ್ಯಾ, ಮಹಾಕಾಲಯರೇ. ನಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲಾ ಭಾರಿಯು ಶರೀರವೇ ಹೊರಲು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಲವೇನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ನಮಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ನೀವೇ ಓಡಿಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದಿರಿ. ನೀವು ಪಳಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಲಸ

ಮಾಡಿಸುವ ಈ ಸರವಾನರ ನಿಮ್ಮನ್ನೇ ಕು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿತಲ್ಲಾ! ನಿಮ್ಮದೇನು ಬಿಟ್ಟು ನಮಗಿಂತಲೂ?" ಎಂದ ಗಡೇಗುಡ್ಡ.

ಅವನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತು ರುಚ್ಛ ಹೆಲ್ಲು ಕಡಿಯುತ್ತ, "ಎಲೋ ಕುರುಡಗುಡ್ಡ! ನಾನು ತತ್ವಗಳಿಗೆ ಬೆನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಹಿ ಸಮಯವಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಕಡೆಗೆ ಬಾಣ ಹೊಡೆದ ಜಯಶೀಲನೆಂಬ ಮುಖ್ಯ ಶತ್ರುವನ್ನು ನಾಳೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಕೊಲ್ಲಿದೇ ಹೋದರೆ ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೃಪಾಣಜಿತ್ತ. ಕೇಲಜಿತ್ತು! ಇನ್ನು ನನ್ನ ಸರವಾನರದ ಕೇಳುವೆಯಾ? ಅದು ಕೋತಿಯ ಮು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇ ಕೇಳುವಂಥಾದ್ದು. " ರುಜುವುಬೇಕೇ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಡೆದು ಗಡೇಗುಡ್ಡನನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಕೈಯಾಡಿಸಿದನು.

ಸರವಾನರವು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಗುಂಡನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ತೊಡಗಿತು. ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನು ಪ್ರಾಣಾಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಗಡೇಗುಡ್ಡನ ಚರರು ಭಲ್ಲಿಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ಕೂಗುತ್ತ ಸರವಾನರ ಕೈ ಚಿತ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಬರತೊಡಗಿದರು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ರಾಜನು ಅದ್ವಿತೀಯನಾದ ಲಂಕೆಯಾಗಕ್ಕೆ ವಾಪಸು
ಗೊಡಿಸಿ ಸಮಾಧಾನವಾಗಿ ಗುಡಿಯಾದ ಮೂಲಕ
ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳಿಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅದು ರಾಮ
ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು.
ಅಪನು ಕಳೆವಳಿ ಪಡುತ್ತ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು
ಕುರಿತು, "ರಾಮನು ತಲೆಹಾಕಿರುವ ಈ ಲಂಕಾ
ಯಾಗವು ಭೂತಿಯಾದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಆ ಯಾಗವೇದಿಕೆ
ಮೇಲಿರುವ ಚಿಕ್ಕ ಶರೀರವರಾದ ಯೋಧರೂ,
"ಕುರುಗೊಲಿಗಳೂ ಉದ್ಭವವಿಡುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ
ಚಿಕ್ಕರೇ ರಾಮನನ್ನು ಜಯಿಸುವ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗದು. ಆದುದರಿಂದ ರಾಮನು ಮಾಡುವ
ಮುಷವನ್ನು ಭಗ್ನಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಸುಲಭವಾದ
ಕಾರ್ಯವಾಗೂ ಅಲ್ಲ" ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಅವನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು
ನಿಂತು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಪರಿಚಿತರಿಗೆ
ಕೂಡಾ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಇರುವೆಗೆ
ಕೂಡಾ ನುಸುಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ. ಅಂದಮೇಲೆ ಅವರಿ

ಚಿತ್ತರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಮೂಯಾ ಶರೀರಿ
ಗೂಗಿ ಹೋಗುವವರಾಗಬೇಕು ಅಂಥವರಾರು?

"ನಮ್ಮ ಅಂಗದವರಿಗೆ ಅದ್ವೈತಕರಣಿ ಎಂಬ ವಿಶ್ವ
ಗೊತ್ತಿದೆ. ಸಾಕಪದ್ಧಿಯೂ ಅವನೇನು. ರಾಕ್ಷಸರಿಗೆ
ಕಡಿಮೆಯವನ್ನಿ. ಅವನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವನು
ರಾಗವ ಹೋವ ವ್ಯ ಸಾಗದಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾನೆ."
ಎಂದು ಜಾಹನಂತನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದನು.

ಅದರಂತೆ ಅಂಗವನು ಅದ್ವೈತಕರಣಿ ವಿಶ್ವಯ
ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ರಾಮನ
ಅಂತಃಪುರಮೇಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿ. ಮಂಡೋ
ದರಿಯ ತಲೆಮುಡಿಯ ಕೊಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಎಳೆ
ಯುತ್ತಾ ರಾಮನು ಯಾಗಮಾಡುವಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದನು.
ಅದನ್ನು ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದವನಂತದೇ ರಾಮ
ನು ತನ್ನ ಯಾಗವಿಕ್ರಿಯಲ್ಲೇ ಆಚುತಗಳನ್ನು
ಕೊಡುತ್ತಿ. ಕುಳಿವು ಅಂಗದವನು ಅದೇನು
ಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ
ತೊಡಗಿದನು. ಅವಳ ಅತಗಾಡಲೂ ರಾಮನು

ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡುತ್ತ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹೋದಂತೆ, ಅಹುತಿಗಳನ್ನು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದನು.

"ಅಯ್ಯೋ! ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳುವವರಿದ್ದರಾಯಿತ್ತಲ್ಲಾ! ಮೂರು ರೋಗಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಿದವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕಾವಾಡುವವರು ಈಗ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇ? ನನ್ನನ್ನೇ ಮೊದಲು ಯಾರೂ ಅಹುತಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದೇ?" ಎಂದು ಮಂಡೋದರಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದಳು.

ರಾವಣನು ಇನ್ನೂ ತಾಳಲಾರದೆ ಯೋಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಧಿಗ್ಗನಿಟ್ಟನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಯೋಗವಿಭಿನ್ನವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಉಗಡನು ಮಂಡೋದರಿಯನ್ನು ಎತ್ತು ಮೆತ್ತಗೆ ಬಾರಿಕೊಂಡನು, ಅವನ ಕಿಲಸವಾಯಿತು.

ರಾವಣನು ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕುಸಿದುಕೊಂಡನು. "ಈಗಲಾವರೂ ರಾವಣನೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿ

ಮಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟಿರಲಿ" ಎಂದು ಮಂಡೋದರಿ ನೋಡಿಸಿ ರಾವಣನಿಗೆ ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಇಷ್ಟರವರೆಗೆ ತನ್ನ ಬಲವನ್ನೂ, ತಹೆರವ ಶರೀರ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ರಾವಣನೊಂದಿಗೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಂಧಿಯನ್ನಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಮಂಡೋದರಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡಲಿಲ್ಲ. "ನನ್ನ ಬಂಧುವಿತ್ತರನ್ನು ತನ್ನನ್ನು ವಶಕ್ಕೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಈಗ ಕ್ಷುದ್ರನ ಹಾಗೆ ಆ ರಾವಣನೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿಯನ್ನಾಡಿಕೊಳ್ಳೋ, ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ರಾಮನು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದವೆಂಬ ಕೀರ್ತಿ ಅವನ ಬಾಣಾಂತ ವಾವೇ ಪ್ರಾಯೋಗವೇನಿ ನೂಡಿ ಯೋಗಮಾರ್ಗದಿಂದ ಕವಾಡವನ್ನು ಘೆದಿಸಿ ಪ್ರಾಣ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂದು ವಿಭೀಷಣಿಗೆ ಮತ್ತಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿರುವುದು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಭಂಗ ಮಾಡಿದವನಾಗಬೇಕು. ರಾಮನು ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ಬೀದಿ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದಾಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋದಮೇಲೆ ನಿನಗಿಲ್ಲಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಾಗ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕೂಡಾ ಬಿಡಬೇಕಾಗಿ ದೂಡಿಸಿ ಬಿಡಿರಿ. ಆಗ ಅವಳು ನನ್ನವಳೇ ಅದ ತಾಗಿ ರಾಮನು ಸೀತೆಯೊಂದಿಗಿರುವುದು ಅವಮಾನ. ತನ್ನ ತೆ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ. ಬದುಕಿಲ್ಲಾ ಮುಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮುಖ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾವಣನು ಮತಿಭ್ರಮಣವಾದವನಂತೆ ವಶ್ಯಮಾಡಿದ್ದಿಗೆ ಅಪಮಾನವಾಗಿ ಹೋದನು. ಮಂಡೋದರಿ ದ್ವಿಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಳು.

ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಲಂಕೆ ಸುಪರಿ ಯೋಹನ ಕೆಳಗೆ ಯಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಇನ್ನೊಂದು ಭವ್ಯ ಕರವಾದ ಕಛೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಮೈರಾವಣನೆಂಬವನು ಮಹಾಲಿಂಗೇಶ್ವರ

ಆತ್ಮಿದ್ವನು. ಅವನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತು
 ಹೇಳಿದ್ದುಂಟು. ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಾಯೆಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲ
 ಅವನು. ಅವನಿಗೆ ಅಹಿರಾವಣನೊಬ್ಬ ಒಬ್ಬ ಅಣ್ಣನೂ
 ಇರುವನು. ಅನೇಕ ರಾಕ್ಷಸರೂ, ಸರ್ಪದೇಹಿಗಳೂ
 ಅಸ್ತಿತ್ವ ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿಗಳುಳ್ಳ ಅನೇಕರು ಅವನ
 ಸ್ನೇಹದಲ್ಲಿದ್ದರು.

ವೈರಾವಣನು ನಾಗಲೋಕದಿಂದ ವಾಸುಕಿಯ
 ಮೂರಿಯಾದ ಚಂದ್ರಸೇನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು
 ತನ್ನ ನಿರ್ಬಂಧದಲ್ಲಿಟ್ಟು, ತನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗು
 ತೆ ಅವಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.
 ಆದರೂ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾದ ಅವಳು ಎನ್ನ
 ರ ರಾಮನನ್ನು ಪರಿಸಿ, ಅವನೇ ತನ್ನ ಗಂಡನೆಂದೂ
 ಹೊರತು ಅನ್ಯರನ್ನು ನೆನೆಯಾರನೆಂದೂ
 ಧಿರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಸೀತೆಯ ಸ್ವಯಂ
 ವರಕ್ಕೆ ಅವಳು ನಾಗಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ
 ಅರಮನೆಯ ನೋಡಿದ್ದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಳು
 ರಾಮನ ವಿಗ್ರಹವನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳ
 ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ವೈರಾವಣನು, ಮಾಯೆ
 ಮಾಡಿ ಅವಳನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿ ತಂದು ಬಂಧನ
 ದಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಲಂಕೆಯಲ್ಲಿ ರಾವಣನು ಪಶ್ಚಿಮ ಸಮುದ್ರತೀರ
 ದಲ್ಲಿ ತಲೆತಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದರ್ಭೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಅದರ
 ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ದೀಕ್ಷೆ ಕೈಗೊಂಡನು.
 ಅವನು ನೋಡಿ ಅವನ ರಾಕ್ಷಸ ಪರಿವಾರದವರು
 ಗಿಕ್ಕು ತೋಚದೆ ಸ್ತಬ್ಧರಾಗಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಆಗ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿದ್ದ ನಾರದನು ರಾವಣ
 ನನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಇದೇನು
 ಕೆಲಸ ರಾವಣಾ? ನೀನು ಜತೆಗಾರರಿಲ್ಲದವನಾಗಿ
 ಬೋದೆಯೇನು? ಒಂಟಿಯಾದೆನೆಂದು ಈ
 ಕೆಲಸವೇ? ನಿನ್ನ ಮಿತ್ರನೂ ನಿನಗೆ ಸೋದರನು ಏನು
 ಆದ ವೈರಾವಣನನ್ನು ಮರೆತೆಯಾ?

ಈ ಕಷ್ಟಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನ ಸ್ನೇಹಕ್ಕೆ ಬಿಡುವ
 ನೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಹೇಳಿ,
 ರಾವಣನೊಬ್ಬ ಮಾತಾಡದಿರಲಿ, 'ಸನ್ನಿಹಿತ'
 ಎಂದು ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ನಾರದನ ಮಾತಿನಿಂದ ರಾವಣನನ್ನು ಹೊಸ
 ಉತ್ಸಾಹವೊಂದು ಆಕ್ರಮಿಸಿತು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ
 ಕೊಂಡೇ ವೈರಾವಣನನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸಿದನು. ಆ
 ಹೊತ್ತಿಗೇ ವೈರಾವಣನು ಚಂದ್ರಸೇನೆಯ ಬಳಿಗೆ
 ಹೋಗಿ, "ಎಲೈ ಚಂದ್ರಸೇನೇ! ರಾಮನ ಜಪ
 ವನ್ನು ನೀನು ಬಿಡಲಾರೆಯಷ್ಟೆ? ಆ ನಿನ್ನ ರಾಮ
 ನನ್ನು ತಂದು ಈಳೇಮಾತೆಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ"
 ಎಂದನು. "ಈಳೇದೇವಿ ನಿಜವಾವ ಲೋಕವಾತೆ
 ಯಾದರೆ ಆ ರಾಮನಿಂದಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸು
 ತ್ತಾಳೆ. ಬೇಗನೇ ಆ ಕಾರ್ಯ ನೆರವೇರಿಸು" ಎಂದಳು
 ಚಂದ್ರಸೇನೇ. "ಹುಚ್ಚಳೇ, ನಾನು ಯಾರೊಂದು
 ಕಳೆದೆ? ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಸುಲಭ

ವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದೆಯೋ? ಈ ಪಾತಾಳ ಲೋಕ
ಸುಮಾರು ಯೋಜನ ದೂರ ಕೆಳಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ
ಒಂದು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ, ರತ್ನದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಐದು
ತುಂಬಿಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವವಿದೆ. ಪೆಟ್ಟಿಗೆ
ತೆರೆದ ಕೂಡಲೇ ಝಂಕುವಂತೆ ಮೂಲೆ ಬರುವ ಐದು
ತುಂಬಿಗಳನ್ನೂ ಒಂದೇಬಾರಿಗೆ ಕೊಂದರೇನೇ ನಾನು
ಶಾಯಿಯಾದೆ. ಆ ಭಯಂಕರ ಗುಹೆಯನ್ನು ಮಹಾ
ಶಕ್ತಿಯ ವಿಶಾಖಗಳು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಇಂಥಾ
ಶಕ್ತಿ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟವಳೇ ಕಾಳಿದೇವಿ ಗೊತ್ತೇ?
ಹೀಗಿರುವ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ತೆಗೆಯುವವನು ಮೂರು
ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾರಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಮನುಷ್ಯ
ನಾದ ನನ್ನ ರಾಮನೊಡನೆ ಲೆಕ್ಕವಾವನೇ?" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಮೈರಾವಣನು ಅವಳ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ರಾಮನ
ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಒಡಿದು ಚೂರು ಚೂರು
ಮಾಡಿಗೂ ಆತನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರಾಮನು ತನ್ನನ್ನು
ನೆನೆಸುತ್ತಿರುವನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಅವನು ರಾಮನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
"ರಾಮಣಾ, ನನಗಿಷ್ಟವೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು, ನನಗೆ
ಬೇಕಾದುದನ್ನೇ ನೀನು ಬಯಸುವಿ. ನಾಲೆಯೇ ಆ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕಾಳಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟ
ಬಿಹತ್ತೇನೆ ಚಿಂತೆ ಬಿಡು. ಲಂಕೆಗೆ ಇನ್ನೇಮೂ
ಅಪಾಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮೈರಾವಣ, ರಾಮನ
ಸಂತೋಸಪಟ್ಟು ಮೈರಾವಣನನ್ನು ತನ್ನ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ
ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಹಳವಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿದನು.

ಗೂಢಚಾರರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಈ ಸಂಗತಿಕೂಡ
ವಿಫೇಷಣೆಗೆ ತಿಳಿಯಿತು ಆಗ ರಾತ್ರಿಯಾದುದರಿಂದ
ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ನಿದ್ರೆಮಾಡಲು ತಯಾರಾಗ
ತ್ತಿದ್ದರು. ವಿಫೇಷಣನು ವಾನರರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು
ಮೈರಾವಣನ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ, "ಈ ರಾತ್ರಿ
ಯಲ್ಲಿ ಮೈರಾವಣನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಅಪ
ರಿಸದಂತೆ ತುಂಬಾ ಎಚ್ಚರದಿಂದ ನಾವು ಕಾಪಾ
ಟಿಕಾಗಿದೆ ಮೈರಾವಣ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮಾಯಾ
ಯಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಚ್ಚಿಗೆ ಹೋದನು.

ಹನುಮಂತನು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು
ಬೆಳೆಯಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಮಲಗಿರುವ
ಸುತ್ತಲೂ ಒಂದು ಕೋಟಿಯಂತೆ ಸುತ್ತಿದನು.
ಅಮೇಲೆ ಅವನು ತನ ಬಾಲದ ಸುತ್ತಿನಮೇಲೆ
ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಒಂದು ಇರುವೆ ಸಹ ಒಳಗೆ ನು
ಗುತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನುಲುತ್ತಿ ಸುತ್ತಲೂ
ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ವಿಫೇಷಣನು ಮತ್ತೆ ಬ
ಹನುಮಂತನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನೂ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮ
ಕೊಂಡು, ಒಂದುಸಾರಿ ತಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ರಾ
ಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕೈಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಾಬಂಧನ ಕಟ್ಟಿದನು.
ನೆಂದನು. ಹನುಮಂತನು ತನ್ನ ಬಾಲವನ್ನು ಸ
ವಿಫೇಷಣನು ಮಾತ್ರ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ತನ್ನ
ದಾರಿ ಮಾಡಿದನು

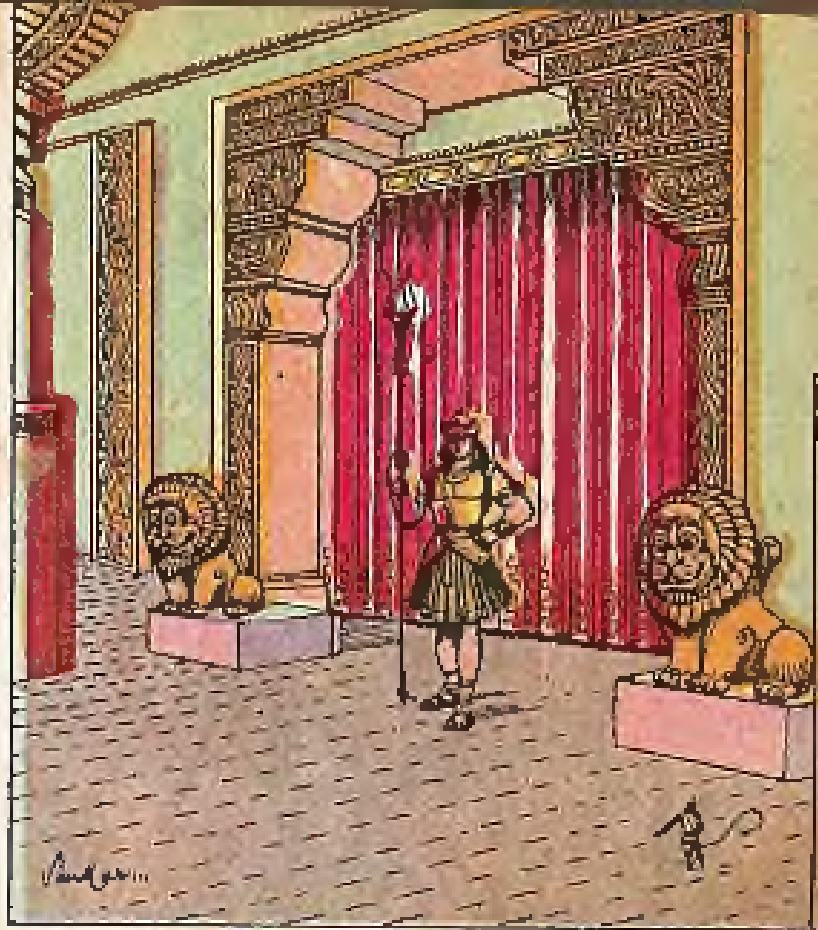
ವಿಭೀಷಣನು ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, "ಆದರೂ ಹನುಮಂತಾ, ನಾನು ರಕ್ಷಾ ಬಂಧನ ಕಟ್ಟಿದೆನೆಂದು ನೀನು ಅಪ್ರಮತ್ತನಾಗಿರಬೇಡ. ಆ ಮಹಾ ಮಾಯಾವಿ ಮೈರಾವಣನು ನನ್ನ ಅಥವಾ ನನ್ನವರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಮೋಸಗೀಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಪಾಗರೂಕನಾಗಿರು! ನಾನೂ ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಅವನು ಅಂದ ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಪುನಃ ವಿಭೀಷಣನು ಬಂದನು. ಹನುಮಂತನು ಅವನ ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು, ಗದೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯಲು ನೋಡುತ್ತ, "ಎಲೋ! ಮೈರಾವಣಾ? ನಿನ್ನ ಮಾಯೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ತೋರಿಸುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಆಯೋ! ಹುಚ್ಚನೇ! ಮೋಸನಡೆದೇ ಹೋಯಿತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾದಲು ಬಂದ ವಿಭೀಷಣ ಎನಂದ? ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದ ವಿಭೀಷಣ. ಹನುಮಂತನು ತನ್ನ ಬಾಲದ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಲು, ಅಲ್ಲಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರು ಇರಲಿಲ್ಲ!

ಹನುಮಂತನು "ಹಾ" ಎಂದು ಕಣ್ಣು ಕತ್ತಲೆಗೊಂಡು ಕುಳಿತನು. ಅವನಿಗೆ ಸಮಾಂಧಕಾರ ವಾಯಿತು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅಗ ಬಾಂಬುಹಂತನು ಅವನನ್ನು ಸಮಾಜಾಯಿಸುತ್ತ, "ಎಲೇಳು! ಚಿಂತಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಈಗ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು ಛವನು ನೀನೊಬ್ಬನೇ." ಎಂದನು.

ವಿಭೀಷಣನು ಅವನು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು. ಈಗ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವೆದ್ದಿತು. ಅವನು ವಿಭೀಷಣನ ಮೂಲಕ ಒಂದು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗುವ ವಾಯನ್ನು

ಕೊಂಡು ದೇವವನ್ನು ಬಿಲಿಸಿಕೊಂಡು ಅಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಉಡ್ಡಾನ ಮಾಡಿದನು.

ಇಷ್ಟರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಭೀಷಣನ ರೂಪದಿಂದ, ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಬಳಿ ಸೇರಿದ ಮೈರಾವಣನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ತನ್ನ ಮಾಯೆಯಿಂದ ಬಿಕ್ಕ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಬಟ್ಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಪಾತಾಳಲಂಕೆಗೆ ಸೇರಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅದೇ ಮೇಗದಲ್ಲಿ ಅವನು ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಪು ಸೇನೆಗೆ ತೋರಿಸಿ, "ಇಹೋ ನಿನ್ನ ರಾಮ. ಇವನು ಅವನ ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ. ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ನಾಳೆ ಕಾಳಿಗೆ ಬಲಿಹೊಟ್ಟು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಬಲಿಯ ಮೇಳೆಯವರೆಗೂ ಇವರು ಪ್ರತಿಮೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ಆಟವಾಡಿಕೊಂಡಿರು." ಎಂದು ಏಕ ಬಾಟುವಾಸ ಮಾಡಿ ನಗುತ್ತಾ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಬಂಧನದಲ್ಲಿಟ್ಟನು.

ಹನುಮಂತನು ತಪ್ಪಿಮೆ ಸಮುದ್ರದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಹುಮೇಗದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ತಾಮರೆಯ ಮೊಗ್ಗಿನ ಅಕಾಶದಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಕೆಂಡದಂತೆ ಹೊಳೆಯುವ ಒಂದು ಪರ್ವತವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಹನುಮಂತನು ಆ ಪರ್ವತ ಶಿಖರವನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಬಿಲವನ್ನು ನೋಡಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮರೂಪದಿಂದ ಆ ಬಿಲದೊಳಗಿಳಿದು ಹೋದನು. ಆ ಬಿಲವು ಅವನನ್ನು ಪಾತಾಳ ಲಂಕೆಯ ಸಿಂಹ ದ್ವಾರದ ಬಳಿಗೊಮ್ಮೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿತು.

ಆ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಮಹಾಬಲಶಾಲಿಯಾದ ಯುವಕನೊಬ್ಬ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಧವ್ವವುಳ್ಳವನಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪರೀರದಂತಹ ಆ ಯುವಕನು ಹನುಮಂತನನ್ನು ನೋಡಿ, ಕೈಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ತಡೆಯುತ್ತ, ಅಡ್ಡನಿಂತು, "ಯಾರೋ ನೀನು? ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಸಿಂಹ ದ್ವಾರದೊಳಗೆ ಹೋಗು, ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೊಂಚು ಹಾಕುವಿಯಾ? ಇಲ್ಲವೆಂದರೆ ಬಂದ

ತಪ್ಪಿಗೆ ನಿನ್ನ ಆಯುಸ್ಸು ಕೇರಿತು. ನಿನಗೆ ಸಾವು ಬಂದಿತು" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮುಚ್ಚಿಬಿಡಿದು ಹನುಮಂತನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದನು.

ದ್ವಾರಪಾಲಕನ ಬಲಪರಾಕ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ಹನುಮಂತನು ಅಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ, "ಇವನೊಬ್ಬ ಹುಡುಗನಾದರೂ, ಇವನ ಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಗಳು ನನಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರುವಂತಿದೆ. ಇವನನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಭ್ರಮೆಗೀಡುಮಾಡಿ ಅವನೇ ಹತ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದುಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ಆಯಾಸಗೊಂಡವನಂತೆ ಕುಸಿದು ಕುಳಿತು ತೇಕತೊಡಗಿದನು.

ತನ್ನನ್ನು ಕಂಡೇ ಹೆದರಿಬಿದ್ದನೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡು ದ್ವಾರಪಾಲಕನಾದ ಆ ಯುವಕನು, ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಗುತ್ತ, "ಎಲೋ ಮಾಯಗಾರನೇ, ನನ್ನನ್ನು ಯಾರೆಂದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗುವ ಹಾಗಿ ಬಂದೆ? ಈಗಾದರೂ ತಿಳಿದು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಓಡು. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಲಭ. ನನ್ನ ತಂದೆ ವೀರಾಗ್ರೇಸರನಾದ ಹನುಮಂತ. ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ? ತೊಲಗಿನ್ನು" ಎಂದನು.

ಯುವಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ಅಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕೋಪವೂ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಹಲ್ಲು ಕಡಿದುಂತ್ರಿ ಎದ್ದುನಿಂತು, "ಎಲೋ ವೀರಗಾರನೇ! ಲೋಕವೆಲ್ಲಾ ಬಲ್ಲ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಹನುಮಂತನು ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೇ? ಇಂತಹ ಸುಳ್ಳು ಮಾತು ಹೇಳುವ ನೀನು ಈಗಲೇ ಸಾಯುವಿ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಲಭನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು.

ಹನುಮಂತನು ಬಲವಾದ ಮುಷ್ಟಿಘಾತದಿಂದ ದ್ವಾರಪಾಲಕ ಯುವಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ನೋಡುವಾಗ, "ಸ್ವಾಮಿ, ಅವಸರಪಡಬೇಡಿ! ತಡೆಯಿರಿ! ತಡೆಯಿರಿ!" ಎಂಬ ಹೆಚ್ಚುಗಿನ ಕೂಗು ಕೇಳಿತು.

ತಟ್ಟನೆ ಹನುಮಂತನು ತಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯೊಬ್ಬಳು ಅವನ

ಕಡೆಗೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನಿಂತನು. ಬಂದವಳೇ ಆ ಸುಂದರಿ ಹನುಮಂತನ ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ "ಆವನು ಹೇಳಿದುದು ನಿಜವೇ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸುವರ್ಚಲಾದೇವಿ. ದಕ್ಷಿಣ ಸಾಗರನು ನನ್ನ ತಂದೆ. ಆಸಂಖ್ಯವಾದ ಜಲಚರಗಳಿಗೆ ನಾನು ರಾಣಿ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿಬಲ್ಲೆ. ಹಿಂದೆ ನೀನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಹಾರುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಸಿಂಹಿಕೆ ನಿನ್ನ ನೆರಳನ್ನು ಹಿಡಿದಳೆಂದ ಳ್ವೇ? ಆಗ ನೀನು ಅವಳೊಡನೆ ಹೋರಾಡು ತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ಸ್ಯ ಶರೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನೂ ನೋಡಿದೆ. ನೀನು ಸಿಂಹಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಂದು ನಿನ್ನ ಪುನರುತ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬೆದರನ್ನು ಬಿರಳಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಕೊಡುವೆ. ವಿವಾಹದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಜಾಯಿಯೊಳಗೆ ಆ ಬೆವರಿನ ಬಿಂದುಗಳು ಬಿದ್ದುವು, ನಾನೂ ನುಂಗಿದೆ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಗರ್ಭಿಣಿ ಯಾಗಿ ಈ ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಗಭನನ್ನು ಹಡೆದೆನು. ಆದುದರಿಂದ ಇವನು ನಿನ್ನ ಮಗನೇ." ಎಂದಳು.

ಆಗ "ಹನುಮಾ! ಸುವರ್ಚಲಾದೇವಿ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲವೂ ನಿಜ! ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಗಭನು ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನೇ ನಿಜ!" ಎಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯೊಂದು ಮೊಳಗಿತು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಂಭ್ರಮಗಳಿಂದ ಚೇತರಿಸಿ ದಿರುವ ಹನುಮಂತನೊಂದಿಗೆ ಸುವರ್ಚಲಾದೇವಿ

ಮತ್ತೆ ಹೀಗೆಂದಳು: "ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಗಭನು ಹುಟ್ಟಿದಂದಿ ನಿಂದಲೇ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳುಳ್ಳವನು. ಮಹಾ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬೇಗಬೇಗನೇ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅವನನ್ನು ಮೈರಾವಣನು ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ಕೆಲಸದಾಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವಾದ ಹೊರತು ಇವನಿಗೆ ದಾಸ್ಯ ವಿಮುಕ್ತಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಹೇಳಿದೆ. ಈಗ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನವಾಯಿತು. ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಗಭನಿಗೆ ಇಂದಿ ನಿಂದ ದಾಸ್ಯವೂ ತೊಲಗಿತು."

"ಹೌದು. ಸುವರ್ಚಲ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜ! ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಗಭನು ಹನುಮಂತನ ಕುಮಾರನೇ!" ಎಂದು ದಿವ್ಯವಾಣಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಮೊಳಗಿತು.

ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಗಭನೂ ಅತ್ಯಾನಂದದಿಂದ ಹನುಮಂತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಹನುಮಂತನು ಅವನನ್ನೆಬ್ಬಿಸಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಗಾಢಾಲಿಂಗನ ಮಾಡಿ ಕೊಡನು ಸುವರ್ಚಲಾದೇವಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಪುಳಕಿತಳಾಗಿ ಹನುಮಂತನೊಂದಿಗೆ. "ನೀನು ಚಂದ್ರ ಸೇನೆಯಬಳಿಗೆ ಹೋಗು. ಮೈರಾವಣನ ಪ್ರಾಣದ ರಹಸ್ಯವು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿನಗೆ ಅವಳಿಂದ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಹೋಗು" ಎಂದು ಹನುಮಂತನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಮತ್ಸ್ಯವಲ್ಗಭನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟುಹೋದಳು.

